Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1852 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 13 aprilie 1955

Să instruim comitetele nou alese ale organizațiilor de bază U.T.M.

ADUNARILE de dări de seamă și alegeri care au avut loc în marea majoritate a organizațiilor de bază ale Uniunii Tineretului Muncitor au adus în fruntea lor utemiști destoinici, dornici sa desfășoare a activitate bogată și să îndeplinească hotărîrile partidului și statului nostru. Multe dintre comitetele nou alese, au și început să organizeze acțiuni pentru mobilizarea mai activă a utemiștilor și tineretului în producție, pentru desfășurarea unei activități culturale, educative și sportive mai largi.

La adunările de dări de seamă și alegeri, utemiștii au analizat în spirit critic activitatea vechilor comitete ale organizațiilor de bază cît și munca lor proprie, s-au angajat să înlăture lipsurile manifestate pînă acum și să muncească mai bine în producție, să învețe mai sîrguincios, să ia parte mai activă la acțiunile întreprinse de organizațiile U.T.M.

Indeplinirea întocmai a tuturor acestor angajamente ale utemiștilor și a hotărîrilor adoptate la adunările generale de dări de seamă și alegeri, depinde de bună seamă atît de felul în care fiecare utemist în parte își va îndeplini sarcinile sale, cît mai ales de felul în care vor ști noile comitete ale organizațiilor de bază să conducă munca, să împartă sarcini fiecărui utemist, să controleze executarea lor și să mobilizeze întreaga masă de utemiști și tineri la acțiunile întreprinse.

După cum se știe mulți secretari ai organizațiilor de bază și membri ai comitetelor sînt noi în muncă. In fața acestor tineri promovați în conducerea organizațiilor de bază stau acum sarcini mari și de răspundere.

Secretarii organizațiilor de bază U.T.M. și ceilalți membri ai comitetelor constituie cel mai numeros detașament de cadre al U.T.M., de munca cărora depinde în cea mai mare măsură activitatea bogată și multilaterală a organizațiilor de bază U.T.M. De felul în care aceștia reușesc să mobilizeze tineretul în producție și în celelalte acțiuni ale organizației depinde în mare măsură îndeplinirea sarcinilor pe care partidul le-a pus în fața U.T.M.

Practica muncii noastre a dovedit că oricît de buni ar fi secretarii sau ceilalți membri ai comitetelor organizațiilor de bază, oricît ar fi de dornici de a munci, ei nu pot rezolva singuri cu succes toate sarcinile care stau în fața organizațiilor U.T.M. Ei au nevoie de ajutorul permanent al comitetelor raionale și orășenești. Cadre de-a gata, bine pregătite și cu experiență, n-o să găsim nicăieri; ele trebuie formate în procesul muncii de fiecare zi, prin ajutorul concret al comitetelor raionale, orășenești și regionale U.T.M. Pentru fiecare comitet raional și orășenesc U.T.M. trebuie să fie clar ce mare însemnătate are instruirea imediată și concretă a noilor comitete U.T.M., preocuparea pentru îndrumarea și creșterea lor. Comitetele raionale și orășenești U.T.M., au sarcina să treacă de îndată la instruirea noilor comitete ale organizațiilor de bază. In unele locuri membrii birourilor raionale și orășenești și alți împuterniciți ai comitetelor raionale și orășenești pentru organizarea alegerilor s-au mulțumit doar să organizeze adunarea de dare de seamă și alegeri, să întocmească documentele adunării și apoi, să plece liniștiți mai departe, lăsînd noul comitet la voia întîmplării.

In regiunea Stalin, spre exemplu, tovarășul Suciu Aurel, membru al biroului raional U.T.M. Sighișoara, însărcinat cu organizarea adunărilor de dări de seamă și alegeri în G.A.C., G.A.S. și comuna Zagăr nu a instruit nici unul dintre aceste trei comitete nou alese, cu toate că în fața lor stau astăzi sarcini urgente în legătură cu campania agricolă de primăvară.

Adunările generale de dări de seamă și alegeri au luat — în marea lor majoritate — hotărîri bune. După cum se știe însă, simpla adoptare a unei hotărîri nu poate duce la ridicarea nivelului activității dacă nu este organizată apoi munca pentru traducerea ei în viață. Aceasta depinde însă și de felul cum sînt ajutate comitetele organizațiilor de bază să-și organizeze munca. In munca de instruire a noilor comitete alese, comitetele raionale și orășenești trebuie să pornească tocmai de la hotărîrile adunărilor de alegeri. Comitetele organizațiilor de bază trebuie învățate în primul rînd cum să-și organizeze activitatea în vederea traducerii în fapt a propunerilor și cerințelor utemiștilor formulate în adunările de alegeri.

In fața organizațiilor U.T.M. stau în momentul de față sarcini mari. Organizațiile U.T.M. trebuie să mobilizeze mai activ tineretul din industrie pentru a contribui la îndeplinirea planului cincinal, prin ridicarea productivității muncii, reducerea prețului de cost și realizarea de economii. In aceste zile pe ogoarele patriei noastre se desfășoară marea bătălie pentru pîine. Insămînțările trebuie terminate la timp, în bune condițiuni și după toate regulile agrotehnice, iar utemiștii trebuie să se afle în primele rînduri în această luptă. In școli și facultăți utemiștii și tineretul trebuie mobilizați să învețe mai cu rîvnă, pentru a încheia acest an școlar numai cu rezultate bune și foarte bune. Pentru îndeplinirea tuturor acestor sarcini, comitetele organizațiilor de bază U.T.M. trebuie să fie ajutate și învățate cum să lucreze cu tineretul în mod concret, cum să-l mobilizeze și să controleze îndeplinirea sarcinilor trasate.

Comitetele raionale și orășenești U.T.M. trebuie să învețe noii secretari ai organizațiilor de bază și noile comitete cum să îmbine îndeplinirea sarcinilor de organizație cu munca lor de producție, cum să-și planifice munca, cum să împartă sarcinile fiecărui utemist și cum să organizeze controlul îndeplinirii lor. Comitetele organizațiilor de bază trebuie instruite asupra felului cum să pregătească și să țină o adunare generală, o ședință de comitet și care sînt problemele care să se discute în aceste ședințe. Alte probleme importante și urgente cu care trebuie să înarmăm noile comitete ale organizațiilor de bază sînt întărirea muncii grupelor utemiste, metodele muncii comitetelor U.T.M. cu grupele, preocuparea pentru creșterea permanentă a rîndurilor organizației și creșterea influenței U.T.M. asupra masei largi de tineri.

Comitetele raionale și orășenești U.T.M. trebuie să imprime de la început noilor comitete ale organizațiilor de bază un stil de muncă comunist. Ele trebuie să fie învățate să desfășoare o muncă colectivă, să respecte democrația internă de organizație, să strîngă legătura cu toți utemiștii și cu masele de tineri, să ducă muncă cu fiecare tînăr, să țină seamă de părerile și cerințele utemiștilor și tineretului și să dezvolte prin toate mijloacele critica și autocritica. La secretarii organizațiilor de bază U.T.M. și la ceilalți membri ai comitetelor trebuie dezvoltată dragostea pentru munca de organizație, arătîndu-le frumusețea și marea importanță a muncii de educare comunistă a tinerei generații pe care partidul a încredințat-o U. T. M.

Din secretarii organizațiilor de bază și ceilalți membri ai comitetelor U.T.M. trebuie să facem buni organizatori ai tineretului, oameni entuziaști, cu inițiativă, capabili să organizeze participarea marii mase a utemiștilor și tineretului la îndeplinirea sarcinilor pe care le-a pus partidul în fața noastră.

Comitetele raionale și orășenești U.T.M. trebuie să treacă de îndată la organizarea regulată și temeinică a „zilei secretarilor organizațiilor de bază". „Ziua secretarilor organizațiilor de bază" trebuie să înarmeze pe secretari cu experiența cea mai înaintată a organizației noastre, cu cunoștințe politice, ideologice și organizatorice corespunzătoare.

Pentru toate comitetele noastre raionale și orășenești trebuie să fie clar că numai printr-o instruire temeinică a comitetelor organizațiilor de bază, printr-un ajutor concret și un control permanent al îndeplinirii sarcinilor, se poate asigura traducerea în viață a hotărîrilor adunărilor generale de dări de seamă și alegeri, îndeplinirea sarcinilor mari pe care partidul le-a pus în fața Uniunii Tineretului Muncitor.

IN MEMORIA GENIALULUI INVAȚATOR AL OMENIRII PROGRESISTE — V. I. LENIN

In întreaga țară continuă pregătirile pentru aniversarea a 85 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin.

Marți după amiază, în Capitală au avut loc numeroase adunări ale agitatorilor și propagandiștilor. La clubul atelierelor Auto-C.F.R., tov. Nicolae Stere, membru în comitetul raional de partid „I. V. Stalin", a vorbit în fața agitatorilor dintr-o serie de întreprinderi și instituții despre „V. I. Lenin, marele geniu al omenirii progresiste".

La Craiova, tov. L. Tismăneanu, din partea secției de agitație și propagandă a C.C. al P.M.R., a vorbit despre „a 85-a aniversare a nașterii lui V. I. Lenin". La conferință au participat activul comitetelor regional și orășenesc de partid, propagandiști din învățămîntul de partid și politic U.T.M.

La adunarea membrilor comitetului de partid al Regiunii Autonome Maghiare și ai comitetelor de partid ale orașului și raionului Tg. Mureș a vorbit tov. Iosif Ardeleanu, din partea secției de agitație și propagandă a C.C. al P.M.R.

In Orașul Stalin, propagandiștii din învățămîntul de partid, directori de întreprinderi, tehnicieni și ingineri au participat la o conferință despre viața și opera lui V. I. Lenin. Comitetul regional de partid Stalin a trimis la sate numeroși propagandiști care vor face expuneri la căminele culturale despre genialele învățături ale lui V. I. Lenin.

In legătură cu aniversarea nașterii lui V. I. Lenin, în orașul Timișoara s-au ținut adunări cu cadrele de activiști și cadrele din aparatul de stat.

(Agerpres)

Pentru succesul insămînțărilor

Brigada a II-a a cîștigat întrecerea

CONSTANȚA (De la corespondentul nostru). Primăvara i-a găsit pe colectiviștii din Palazu Mare bine pregătiți. Brigăzile de cîmp și-au planificat din timp, toate sarcinile. Astfel, în momentul începerii campaniei fiecare om știa precis ce are de facut. Din prima zi de muncă, între brigăzi a pornit o dîrză întrecere. Utemistul Tîncu Anton, secretarul organizației de bază U.T.M. și responsabilul brigăzii a II-a de cîmp a chemat la întrecere brigăzile I-a de cîmp și brigada a III-a furaje. Lupta pentru locul de brigadă fruntașă la însămînțările din epoca I-a nu a fost deloc ușoară; dar cei din brigada a II-a nu s-au făcut de rușine. Organizîndu-și bine munca și folosind la maximum fiecare oră de lucru, ei au terminat însămînțările cu două zile înaintea celorlalte brigăzi.

Neobosită a fost în această perioadă munca utemiștilor Dionisie Dima, Culețu S. Petre și Culețu Mihai din brigada a II-a. Utemiști care au muncit cu tragere de inimă alături de vîrstnici, găsim însă și în brigada I-a: Petrică Bileca, Virgil Bileca, Sotir Marțagna și alții.

La 28 martie colectiviștii au terminat lucrările agricole din epoca I-a, însămînțînd 543 ha. cu diferite culturi.

Tractoriștii din brigada a VIII-a de la S.M.T. Valul lui Traian au contribuit din plin la această victorie a colectiviștilor. Pentru însămînțat ei au folosit un cuplaj de două semănători la un tractor. De menționat este că această brigadă este fruntașă pe stațiune, avînd realizat pînă la 6 aprilie 98 la sută din planul de campanie. Cel mai bun tractorist al brigăzii este utemistul Babu Nicolae care a realizat pînă acum 218 hantri față de 131 hantri planificați și Mihai Stan care a executat 207 hantri.

Ingrijirea culturilor de toamnă este de asemenea în centrul atenției colectiviștilor. Ei au boronit toate cele 380 hectare cu grîu de toamnă și au discuit pînă acum mai mult de jumătate din suprafața arăturilor adînci de toamnă.

Timpul nu este încă prielnic pentru însămînțatul porumbului. Colectiviștii însă și-au pregătit semințele și locul, iar acum confecționează plantatoarele. Anul acesta au nevoie de mai multe plantatoare deoarece tot porumbul îl vor însămînța în cuiburi așezate în pătrat. Colectiviștii se mai mîndresc și cu alte realizări din gospodăria lor. Pe un lot de 41 hectare ei experimentează metoda colhoznicului sovietic Terentii Malțev. În toamnă terenul acesta a fost arat cu plugul fără cormană la 50 cm. adîncime, iar imediat ce s-a desprimăvărat, locul a fost boronit pentru menținerea umezelii. Utemiștii sînt mereu în fruntea muncilor. Ei se ocupă acum de un lot semincer de 20 hectare grîu de toamnă. Pînă în prezent ei l-au boronit, iar în curînd vor începe plivitul lui. La grădina de zarzavaturi munca este de asemenea în toi. S-a însămînțat un hectar mazăre, 0,6 hectare usturoi, 0.5 hectare ridichi de lună, iar în ultimul timp s-a plantat un hectar cu cartofi iarovizați. În cele 10.000 ghivece nutritive castraveții au crescut deja mari. Gospodăria va trimite anul acesta pe piața orașului Constanța sute de kilograme de castraveți timpurii. Colectiviștii muncesc cu hărnicie. Ei întîmpină ziua de 1 Mai cu tot mai multe succese pentru ridicarea producției la hectar.

Colectiviștii, fruntași la însămînțări

ARAD (De la corespondentul nostru). — Folosind timpul prielnic, țăranii muncitori din satul Altringen, raionul Lipova, au terminat în întregime însămînțările din etapa I-a. De asemenea, întovărășiții din comuna Șimand, raionul Criș, au însămînțat pînă acum 95 la sută din culturile planificate pentru etapa I-a și a II-a.

Dintre gospodăriile agricole colective, fruntașă pe regiune în campania de primăvară este cea din comuna Olari, raionul Criș, care a realizat 85 la sută din planul de însămînțări.

Pînă în prezent, în toată regiunea Arad s-a realizat 22,1 la sută din planul însămînțărilor de primăvară. În fruntea muncilor agricole se situează gospodăriile colective din regiune, care au realizat 39,2 la sută din plan.

S.M.T. Florești și-a îndeplinit planul

BÎRLAD (De la corespondentul nostru). Stațiunea de mașini agricole și tractoare din Florești, raionul Bîrlad, a terminat la 12 aprilie sarcinile pentru campania agricolă de primăvară, îndeplinind planul în proporție de 100,82 la sută. La obținerea acestui rezultat, alături de vîrstnici tineretul a adus o însemnată contribuție.

Folosind la maximum timpul prielnic, lucrînd chiar și noaptea, brigada a II-a, condusă de utemistul Pogan Dumitru, brigada a VI-a condusă de utemistul Vlase Damian și brigada a V-a condusă de Boboc Nicolae au obținut însemnate succese. Aplicînd metoda Buneev, aceste brigăzi au realizat depășiri de plan de 148—313 la sută.

Fruntaș pe stațiune este pînă acum utemistul Moldoveanu Dumitru din brigada a IX-a care pînă la 12 aprilie și-a realizat planul în proporție de 497 la sută. Cu mult avînt au muncit și ceilalți tractoriști și mulți dintre ei au obținut însemnate depășiri de plan. Astfel tînărul Stănoiu Jenică din brigada a X-a și-a realizat planul în proporție de 169 la sută iar Matei Ștefan din brigada a VI-a în proporție de 178 la sută.

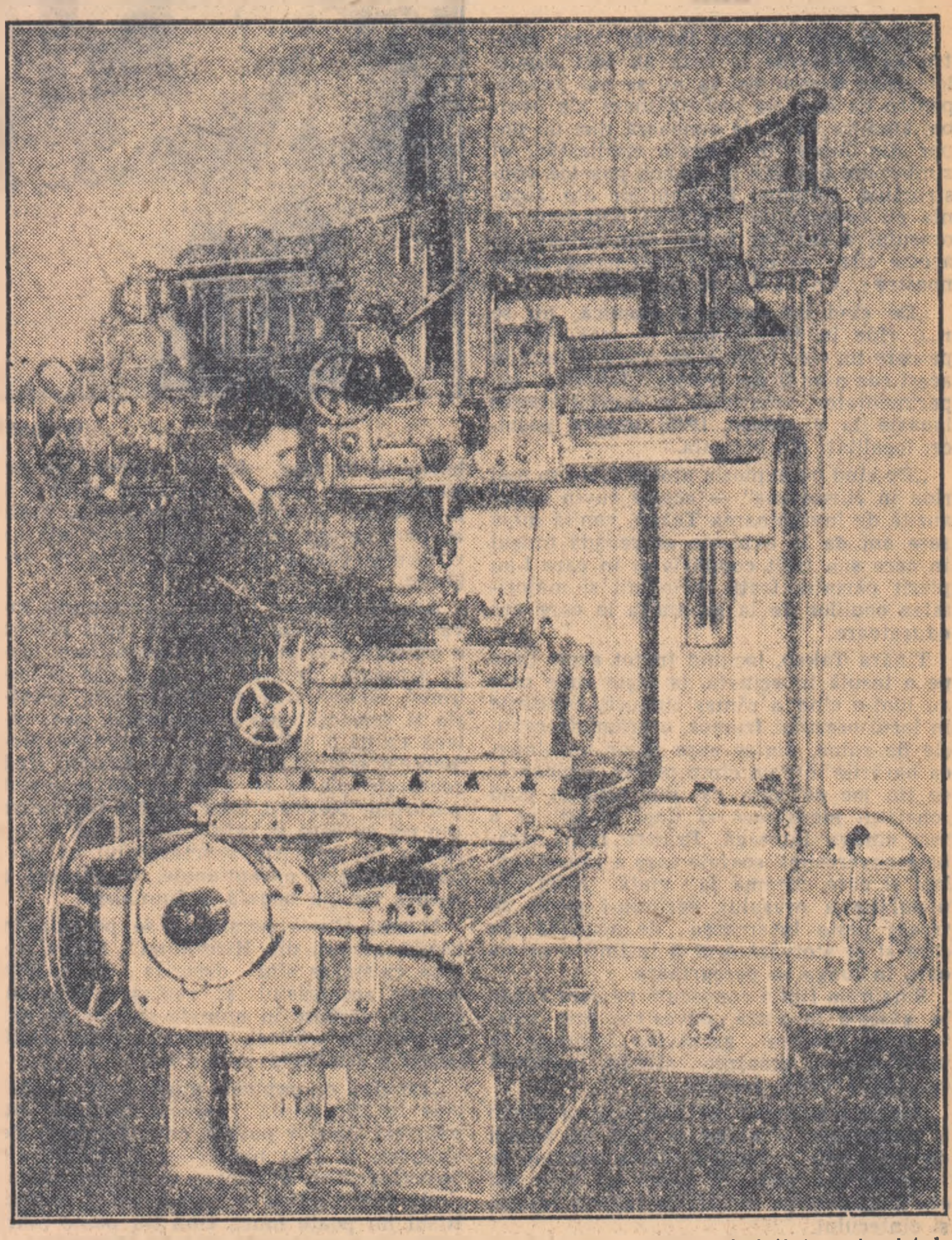
În cinstea zilei de 1 Mai

SPORIREA NEÎNCETATĂ A PRODUCTIVITĂȚII MUNCII — OBIECTIV PRINCIPAL ÎN ÎNTRECERE

* * *

Creșterea continuă a productivității muncii în toate ramurile industriale constituie un factor principal al dezvoltării întregii economii naționale, al ridicării nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc. Cu cît productivitatea muncii va crește, cu atît se va obține o cantitate mai mare de produse, iar prețul de cost al lor va fi mai scăzut.

* * *

Lucrînd la această mașină de alezat sovietică, de înaltă tehnicitate, utemistul Pechár Alfred, de la uzinele „Strungul" din Orașul Stalin, obține o bună productivitate a muncii, reușind să-și depășească zilnic norma cu 80 la sută.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

Au îmbunătățit procesul de producție

PLOEȘTI (De la corespondentul nostru). — In fiecare început de lună, colectivul secției rafinărie nr. 4 Cîmpina analizează în consfătuiri îndeplinirea sarcinilor de producție. O asemenea analiză a avut loc nu de mult, pe tema creșterii productivității muncii și a reducerii prețului de cost. Pentru ca aceste două obiective să fie realizate, colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri de aci s-a ocupat de îmbunătățirea procesului de rafinare și distilare a țițeiului.

Organizarea procesului de producție și ridicarea calificării rafinatorilor a dat posibilitatea ca pe primul trimestru al anului acesta să se prelucreze cu 10,64 la sută mai mult țiței.

Totalizarea succeselor obținute în cinstea zilei de 1 Mai a scos în evidență că instalațiile D.A.I. și D.V.L. au adus un aport însemnat la depășirea planului, prelucrînd cu 23,43 la sută mai mult țițel. Muncitorii acestui sector au dat cu 24 la sută mai multe produse rafinate de bună calitate. Producția globală a rafinăriei a fost depășită cu 8,86 la sută. Inginerul utemist Juncu Vasile împreună cu alți tovarăși ca: Dinu Gheorghe, Constantin Vasile, Motoroiu Ion și mulți ca ei au dovedit mult interes și preocupare în ceea ce privește organizarea la un înalt nivel a procesului tehnologic de rafinare. Colectivul rafinăriei nr. 4 Cîmpina a mărit productivitatea muncii cu 9,96 la sută peste prevederile sarcinilor trimestriale.

A crescut calificarea muncitorilor

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). Creșterea calificării profesionale a muncitorilor este unul din factorii care duc la creșterea neîncetată a productivității muncii. Cu cîteva luni în urmă la cooperativa meșteșugărească „9 Mai" din Pitești se aflau mulți tineri care nu stăpîneau bine meseria. Printre aceștia erau utemiștii Ștefan Alexandru, Cador Irina, Ion Cîrstea și alții. În atelierul croitorie unde lucrau ei, productivitatea muncii în loc să crească, scădea.

Analizîndu-se această situație, s-a pus cu toată seriozitatea problema calificării profesionale a tinerilor. Una din formele folosite a fost repartizarea lor pe lîngă muncitorii fruntași. Tovarășii Constantin Minoiu și Gheorghe Stănescu s-au angajat să-l ajute pe Ștefan Alexandru, iar muncitorul Constantin Dumitru să-l califice pe Ion Cîrstea.

Această formă de ajutorare a muncitorilor mai puțin calificați a fost încununată de roade. Cei care odinioară nu-și realizau sarcinile de plan, acum le depășesc cu 5 la sută. Acest lucru marchează o creștere simțitoare a productivității muncii.

Datorită ridicării calificării profesionale a muncitorilor, planul cooperativei pe primul trimestru a fost îndeplinit în proporție de 102,85 la sută.

Măsuri tehnico-organizatorice

„Moldova Tricotaje" nu este o întreprindere prea mare. Produsele ei sînt însă apreciate și cerute de consumatori. De aceea, respectînd cerințele consumatorilor, muncitorii, tehnicienii și inginerii fabricii noastre se străduiesc și găsesc noi căi pentru ridicarea productivității muncii.

Pînă acum, de pildă, circuitul de fabricație se prezenta astfel: sectoarele depănat și tricotat erau așezate la parter, repansatul la etaj, vopsitul la parter, finisat și confecții la etaj. Or, în acest circuit există un du-te vino ce dă naștere la un timp neproductiv.

În urma analizei procesului de producție, conducerea fabricii sub îndrumarea organizației de partid, a luat măsuri pentru revizuirea circuitului, înființînd și o secție nouă. Astfel s-a putut trece la organizarea unui circuit continuu de fabricație, prin mutarea secției depănat și a secției tricotat și prin aplantarea la parter, în cadrul secției de tricotat, a repansatului, care pînă atunci se executa la etaj. Cu ocazia aceasta au fost eliminați timpii neproductivi și s-a îmbunătățit mult calitatea stofelor tricotate, realizîndu-se pentru prima dată cu 100 la sută planul de calitate.

Reaplanînd mașinile de tricotat după revizuirea circuitului am văzut că trebuie să revină fiecărui muncitor același număr de mașini. Repartizarea nouă a mașinilor a determinat o depășire cu 12 la sută a planului de producție al secției și realizarea în proporție de 100 la sută a planului de calitate. Tinerele muncitoare Filip Elena și, Antonache Emilia depășesc regulat planul de producție cu 15-20 la sută.

O importantă creștere a productivității muncii am realizat-o și prin mărirea vitezei periferice la mașina de tricotat. Prin folosirea acestei perfecționări, aplicată întîi în Uniunea Sovietică, am obținut o creștere cu 30—40 la sută a producției.

Toate aceste măsuri tehnico-organizatorice — organizarea mai justă a procesului de producție, aplicarea perfecționării la rotația mașinii de tricotat, după documentația sovietică, cît și aplicarea metodelor de muncă sovietice — ne-au adus ca rezultat în luna martie o creștere a productivității muncii pe întreaga întreprindere de 3,4 la sută peste cifra planificată.

În cinstea zilei de 1 Mai, muncitorii fabricii noastre s-au angajat să muncească astfel încît în ziua de 30 aprilie să dea produse în contul zilei de 7 mai.

M. IȚICOVICI
inginer

Cine e fruntașul?

Pămîntul a înflorit!

Vestea aceasta adusă în grabă de brigadierul Vasile al lui Ion Vasile, umplu de bucurie inimile membrilor colectivei „Viață Nouă" din comuna Dor Mărunt, raionul Lehliu.

Cît ai fuma o țigară se adunase în jurul „crainicului" o ceată bunicică de colectiviști, de la tînăr pînă la unchiaș, să se încredințeze de așa-i ori ba.

— Nu zău, nene Vasile! intră primul în vorbă Mihai Dumitrache, secretarul U.T.M.-ului. Mutăm treburile în cîmp?

Asupra brigadierului țintеau zeci de priviri impunîndu-i parcă să dea fără zăbavă răspuns...

— Mai încape vorbă! De multe ori am glumit eu în asemenea ocazii?

Vestea aceasta era pentru colectiviști lucrul cel mai însemnat, îndemnul de a ieși să arunce în brazda reavănă sămînță de belșug. O bucurie nestăvilită se revărsase în inimile lor.

Desigur că această bucurie nu se iscase din senin. Primele semne ale primăverii — pămîntul „înflorit", adică svîntat, rumenit de razele soarelui — îi găsise pe colectiviști gata pregătiți pentru treabă.

Echipa utemistului Petre Barbu — un flăcău și jumătate, pe cît de chipeș pe atît de harnic — și echipa utemistei Domnica Radu, o logodnică cum mulți și-ar dori, au ales ultimul bob din sămînța de soi încă de pe la jumătatea lunii martie. Tot de pe atunci, meșterii făurari din atelier nu mai încălzesc cu bătrînul baros spinarea nicovalei, iar foalele s-au pleoștit, de necaz că nu mai au de lucru.

Semnalul că toate pregătirile sînt gata l-a dat consiliul de conducere al gospodăriei prin graiul președintelui, tovarășul Mărăcine Ion, după ce mai întîi cele patru echipe din brigada de cîmp au luat în primire caii, căruțele, semănătorile, boroanele și restul inventarului.

Ce-a fost și atuncea!... De altminteri, așa se întîmplă în asemenea împrejurări. Fiecare șef de echipă, fiecare conductor de atelaj, îmbărbătați de comuniști, s-aprind și ațîță focul întrecerilor: care pe care. După aceea să-i vezi la trîntă voinicească sub lozinca: „Nici un minut irosit, nici o lucrare de mîntuială, pentru o recoltă îmbelșugată!"

★

De-abia se deslipise geana zilei și pe ogoarele colectivei a început fierberea. În grabă, conductorii atelajelor înseamnă terenurile de lucru, înhamă trăgătorii, umplu cu sămînța ce va să rodească pe ogoare semănătorile și...

Cînd zorile învăpăiate luminează calea harnicilor semănători, echipele se desfășoară într-o largă învăluire, pe toată lățimea tarlalei.

Cei dintr-a întîia au în frunte pe conductorul Dumitrache — un flăcău înalt, ager în mișcări și tot timpul neobosit în muncă. Pentru meritele sale, utemiștii l-au ales secretar al organizației de bază U.T.M. și se încred într-însul ca într-un om mare. Toți au convingerea că va ieși cîștigător în întrecere. Dumitrache se simte pătruns de dragostea și îndemnul lor, de sarcinile mari ce-i stau în față. Inima bate mai puternic, mușchii se încordează, arde în el dorința de a înfrunta victorios orice greutăți.

El își îndeamnă tot mai stăruitor murgii și aceștia, parcă înțelegîndu-i gîndurile, îl ascultă zorind mereu. Semănătoarea se avîntă în urma lor.

Alături, „adversarul principal" Ilie Ciocan din echipa a doua, om în vîrstă, cu multă experiență în ale treburilor la cîmp, lucrează cu îndemînare. Ține mult la onoarea echipei lui și nu întîmplător e vecin de tarla cu Dumitrache.

Trei ture s-a ținut morțiș în pas cu el, iar la a patra, întorcînd cu multă chibzuință și pricepere la capăt, l-a depășit cu vreo doi stînjeni.

Dumitrache nu-și pierdu capul, dar simțea că i se oprise ceva în gît și i se taie răsuflarea. Pînă la prînz, cu toată oțărîrea lui, cu toată transpirația ce-l podidea, zadarnică l-a fost sforțarea de a-l ajunge pe „fugar"... Cînd soarele trecu de amiază, semănătorii părăsiră locul de ospăț și odihnă. Nici nu puteai bănui într-o așa hărnicie, care-i mai întîi pe tarla.

Improspătat, Dumitrache porni cu noi nădejdi să-și învingă „rivalul". Elanul, forțele tinerești l-au slujit să-și înfăptuiască dorința. A înhămat cu iuțeală caii, a îndreptat cît ai bate din palme mașina de semănat în răzor și... mînă!

Cu toată dibăcia, Ilie Ciocan se văzu nevoit să-l privească din urmă. La cîteva ture, mașinile trebuiau încărcate și cum Dumitrache era neîntrecut în astfel de ocazii, mai luă un avans și apoi încă două așa că în amurg se găsea cu o tură și jumătate în plus.

— Tinerețe, tinerețe! oftă Ilie, dar apoi cu oarecare remușcare se îndîrji: „Cine rîde la urmă, rîde mai bine". Și a doua zi, Ilie Ciocan a făcut adevărate minuni stîrnind pînă și invidia lui Dumitrache. El a cucerit în acea zi titlul de fruntaș pe brigadă.

Văzînd că nu-i de glumit cu acești fruntași din prima și a doua zi de lucru, cei din echipele 3 și 4 s-au făcut luntre și punte și țin-te de-acum după ei. În frunte era Dragomir Călan din echipa a patra, tot om de ispravă la munca cîmpului. Pestața dată în primire s-o însămînțeze cu ovăz — egală cu a celorlalți conductori — a terminat-o de lucrat cu cîteva ceasuri înainte de înserat, cînd ceilalți mai aveau de făcut cîte trei-patru ocoluri.

Și tocmai cînd să treacă pe altă tarla să vadă toți de ce-i el în stare, hop, trosc... Mașina de semănat se propti într-o rînă scîrțîind jalnic din toate măruntaiele. O roată șubredă nimerise cu butucul într-un răzor. O binecuvîntare ce nu se cade a fi auzită fu rostită cu ciudă îndreptățită de Dragomir. Cu toate astea Dragomir a cîștigat întrecerea pe ziua aceea.

Dacă la însămînțări cele trei echipe au avut cîte un fruntaș, bineînțeles pentru o zi, care să stea în fruntea brigăzii, echipa a treia și-a luat revanșa la boronit. Tinerii Marcel Răduța și Țile Stamate și-au unit forțele și au izbutit să obțină victoria echipei lor în cea de a cincea zi.

★

Deunăzi, președintele, inginerul agronom și brigadierul colectivei au fost puși în mare încurcătură. Urmărind în cele cinci zile bune de lucru cum își respectă șefii de echipă și conductorii de atelaje cuvîntul dat, au ajuns la concluzia că fără ei cele 12 atelaje n-ar fi izbutit să însămînțeze 5 hectare mazăre, 10 hectare borceag, 20 hectare ovăz, 20 hectare floarea-soarelui și să grăpeze 75 hectare grîu de toamnă și 12 hectare ogor de toamnă. „Ar fi păcat să ne scape acest prilej însemnat, gîndi președintele. Cei de față au gîndit la fel și au vrut să scrie la ziar despre strădunța echipelor din brigada de cîmp.

Tabloul realizărilor nu-i greu de zugrăvit precum nici munca oamenilor. Pricina-i alta: cine-i fruntașul întrecerilor, cine-i biruitorul? Dacă îl iei pe Dumitrache, e fruntaș la însămînțat mazărea; dacă îl iei pe Ilie, e fruntaș la însămînțat borceagul, dacă îl iei pe Dragomir... Fă media zilnică la unul, fă la altul, rezultate bune la amîndoi, la toți trei, la... Și oricum încercau să descurce ițele, mai rău le încurcau. Care e dintre toți cel mai din frunte?

D. AVARVAREI

Cronica filmului

„Copiii din Hiroshima"

Elena Negreanu

Ca un apel adresat întregii lumi pentru ca grozăviile la care au fost supuși locuitorii Hiroshimei să nu se mai repete, pentru ca efectele distrugătoare ale bombei atomice să nu le cunoască nici un popor din lume, în numele civilizației, al zîmbetului copiilor, al muncii pașnice, constructive, Uniunea Profesorilor din Japonia cu contribuția întregii populații a orașului a realizat filmul care rulează în aceste zile pe ecranele cinematografelor noastre: „Copiii din Hiroshima".

„De cînd cu explozia atomică, nu se mai rîde în Hiroshima" — iată efectul pe care nu l-au bănuit, cu toate că nici în acest caz n-ar fi dat înapoi, „faimoșii" experimentatori americani ai acestei bombe lansate la 6 august 1945, asupra pașnicei localități din Japonia.

„De cînd cu explozia atomică, nu se mai rîde în Hiroshima" — aceste cuvinte sînt auzite de învățătoarea Takao, venită după șase ani de la explozie să revadă orașul în care și-a trăit copilăria și în care i-au pierit părinții, frații, prietenii și majoritatea copiilor de la grădinița la care era educatoare.

Tînăra Takao, locuind în tot acest timp pe o insulă învecinată, la niște rude care au luat-o cînd a rămas singură, regăsește în locul orașului frumos, o grămadă cenușie de ruine, dintre care răsar nevolnice, ca barăcile într-un cîmp pustiu, cocioabele ce țin loc de casă și din cînd în cînd scheletul monstruos al unei clădiri ce a fost cîndva întreagă. Printre ruine străbate neverosimil soarele care a rămas același și care cheamă la viață nefericita populație a orașului, cerîndu-i parcă să treacă peste încercarea de necrezut, pe care [illegible] prima oară în lunga sa peregrinare.

Singurele ființe cunoscute pe care Takao le găsește în viață, povestesc prin existența lor despre grozăviile îndurate în urma acestui groaznic atentat îndreptat împotriva vieții pașnice.

Astfel, o prietenă întîlnindu-se cu Takao îi povestește — avînd în față un album de fotografii — despre soarta copiilor de la grădinița unde în urmă cu șase ani ele îi inițiau pe micuți în tainele jocului și cîntecului.

În fața ochilor triști ai celor două prietene se perindă imaginea copiilor zburdalnici, dornici de viață. Unde sînt aceste firave începuturi de viață, unde? Aproape toți au pierit în urma exploziei atomice. Numai trei mai trăiesc.

Filmul dezvăluie tragediile pe care le încearcă și astăzi — după atîția ani — supraviețuitorii exploziei atomice. Iată, Takao reîntîlnește în una dintre fostele biserici, fetița [illegible] de ani de zile sfîrșitul într-o resemnare dureroasă. Ea este măcinată de o boală groaznică de care nu se va mai vindeca niciodată. Melodia pe care educatoarea o cîntă cu voce stinsă în chilia bisericii, are putere de evocare. Pentru o clipă în fața spectatorilor apare educatoarea Takao în brațe cu fetița, legănîndu-se vesele într-un balansoar. Takao îi cîntă atunci aceeași melodie. Și acum... Un alt elev, un băiețel, asistă neputincios la moartea subită a tatălui său, iar prietena lui Takao îi mărturisește cu multă durere că ea va trebui să adopte un copil, deoarece demonicul atentat i-a răpit posibilitatea de a mai da viață unui copil.

În sfîrșit, din film facem cunoștință cu drama unui bătrîn cerșetor, fost cîndva în serviciul familiei lui Takao, care deși înfiorător mutilat, orb, își întreține cu îndîrjire viața pentru că a luat în grijă pe micul Taro, ai cărui părinți au dispărut în explozie.

Tînăra învățătoare Takao, ea însăși greu încercată de consecințele nefastei barbarii, în fața durerii semenilor săi năzuiește să aline suferințele celor din jur. Astfel se explică dragostea și grija cu care se apropie de micul Taro, asupra viitorului căruia își ia obligația să vegheze.

O scenă din film

Actrița Nobuko Otowa, interpreta învățătoarei Takao, reflectă în jocul său cu o excepțională putere de transmitere, toată grozăvia îndurată de populația Hiroshimei. Simplitatea și sinceritatea, gingășia și sensibilitatea interpretării, ne-o relevă ca pe o artistă foarte valoroasă. Momentele realizate de Nobuko Otowa, cînd regăsește piatra ce ține loc de mormînt părinților pierduți, cînd ascultă pe fiecare din cei cu care se reîntîlnește după 6 ani, rămîn în memoria spectatorului ca realizări artistice excepționale, dezvăluind o natură umană bogată și luminoasă.

Numai cîteva personaje se perindă în filmul „Copiii din Hiroshima". Numai cîteva existențe sînt descrise de Kaneto Shindo, scenaristul și regizorul filmului, dar ele vorbesc în numele sutelor de mii de victime, schilozi, orfani, a căror viață însăși e schiloadă în bucurii.

„De cînd cu explozia atomică, nu se mai rîde în Hiroshima", aceste cuvinte nu exprimă însă o poziție de înfrîngere, de abandon în fața planurilor criminale ale imperialiștilor americani ce doresc să întindă pretutindeni în lume pîrjolul atomic. Rîsul nu poate muri, cum nu poate muri viața, și n-au murit nici în Hiroshima.

Manifestarea lui este întreruptă însă de evenimentele tragice, iar oamenii simpli, modești și generoși ai Hiroshimei, sînt de-atunci preocupați cu refacerea distrugerilor. Și ei și-au mai asumat o datorie cetățenească — dovedită de însuși excepționalul film realizat cu ajutorul lor — aceea de a avertiza toate popoarele asupra pericolului, asupra realității de coșmar ce se poate abate asupra lor din voința capricioasă, criminală, a acelor cercuri agresive din S.U.A. care n-au în lume nimic mai scump decît sacul cu aur. Conținutul mișcătorului film „Copiii din Hiroshima", servește drept exemplu, drept imbold, pentru fiecare om — pentru oamenii cinstiți din lume, — spre o mai profundă, mai activă și mai atașată poziție față de efortul unit al celor mulți apărători ai păcii.

Filmul este o dovadă concretă a acestei preocupări. Pentru marea dragoste de viață, pentru profundul umanism care se degajă atît din temă cît și din tratarea artistică, realizatorii merită toată stima, toată prețuirea. El este un document grăitor în ce privește năzuințele pașnice ale popoarelor, spre deosebire de cele ale susținătorilor războiului atomic, iar sentimentele pe care le naște în sufletul spectatorilor, sînt clare și categorice împotriva acestora din urmă.

Imaginea finală a tinerei Takao, ținîndu-l strîns de mînă pe micuțul Taro pe care-l ia cu ea pentru a-i asigura o viață mai bună, are valoarea unui simbol care te obligă și pe tine, spectator, de a veghea, de a apăra cu conștiința trează tot ce-i existență curată pe pămînt, de atacurile dușmanilor vieții.

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

Felcerița „voiajor"

E ora 8 dimineața. Aerul rece îți îngheață răsuflarea. Totuși, în fața dispensarului din comuna Curățele, raionul Beiuș, s-au adunat cîțiva bolnavi. Cu toții așteaptă pe felceriță. Poate că azi va veni mai devreme...

E ora 9 ...Apare felcerița și privește încruntată în jur gîndind: prea mulți s-au adunat astăzi. Era mai bine ca eu să nu fi venit... Și gîndurile o năpădesc: ce film va vedea seara, felul în care-și va petrece ziua de astăzi... După puțin timp pleacă. „E tîrziu. Plec pe teren. Restul, veniți mîine". Lasă vorbă că se duce în satul Cresuia dar o ia pe drumul spre Beiuș... Și asta se întîmplă destul de des.

Astfel scria un corespondent voluntar în ziarul nostru nr. 1811 despre felcera Elisabeta Silaghi de la circumscripția Curățele. În urma criticii făcute prin ziar, Secția sănătății publice din cadrul Sfatului popular raional Beiuș ne răspunde: „Cercetările întreprinse au arătat justețea criticii făcute de corespondentul voluntar. S-a analizat activitatea tov. Silaghi, reținîndu-i-se salariul pe zilele nelucrate, iar pentru a o ajuta efectiv în munca sa, s-a hotărît ca felcera E. Silaghi să fie trimisă o perioadă de timp pentru schimb de experiență la spitalul regional Oradea. Aceasta pentru îmbunătățirea cunoștințelor profesionale, avîndu-se în vedere că ea conduce singură o circumscripție.

Pe lîngă aceasta, pentru a preveni repetarea unor atitudini asemănătoare din partea altor salariați, articolul critic din ziar a fost citit într-o ședință de lucru cu întregul personal sanitar. Comitetul executiv al Sfatului popular comunal Curățele va analiza activitatea circumscripției sanitare pentru a o ajuta în muncă pe felcera Elisabeta Silaghi".

215.000 kg. fier vechi

În cinstea zilei de 1 Mai, tinerii din Valea Jiului au chemat la întrecerea de a strînge fier vechi pe toți tinerii din regiunea Hunedoara. Organizațiile U.T.M. din Valea Jiului au împărțit utemiștii și pe ceilalți tineri pe echipe și brigăzi. De la pornirea acestei întreceri n-au trecut decît trei săptămîni și rezultatele au început să se arate. Tinerii din Valea Jiului au strîns și predat centrelor de colectare 215.000 kg de fier vechi. Numai tinerii de la Petrila au predat peste 3 vagoane și jumătate de fier vechi. Pînă acum, tinerii din Valea Jiului sînt fruntași pe regiune în colectarea fierului vechi.

Tinerii din Hunedoara și Calan s-au angajat ca în cinstea zilei de 1 Mai să predea centrelor de colectare 400.000 kg. de fier vechi. Pînă acum ei au predat pentru topire peste 20 vagoane de fier vechi. Numai într-o singură zi, tinerii de la Combinatul siderurgic din Hunedoara și cei de la uzinele „Victoria" din Calan au colectat aproape 6 vagoane de fier vechi.

Prin muncă — să apărăm pacea

— Tovarășe inginer Năstase, mîine la ieșirea din schimb să vii la colțul roșu; are loc adunarea pentru alegerea Comitetului de luptă pentru pace.

Șeful secției strungărie, tovarășul Ionescu Iancu, trecu mai departe spre secția de rectificări. Pe unde trecea, anunța adunarea. Toți erau înștiințați din timp pentru a se putea pregăti, deoarece cu această ocazie se făcea o trecere în revistă a tuturor realizărilor obținute. Și ele sînt numeroase, deoarece fiecare muncitor tînăr și vîrstnic de la fabrica de rulmenți din Moldova este într-adevăr un luptător pentru pace.

Strîngerea semnăturilor pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii de la Viena a fost cea mai mare acțiune întreprinsă în acest an. Nu este nevoie să mai spunem că toți muncitorii, tehnicienii și funcționarii acestei mari fabrici au semnat Apelul.

Dar acțiunea aceasta a fost sprijinită de o serie de realizări cum nu s-au mai obținut vreodată.

Cînd tovarășul Baloșin Constantin, Ciurcanu Gheorghe, Nicola Maria, Rusu Elena, Gherghina Maria și alții au pornit prin secții, de la mașină la mașină și de la om la om să strîngă semnături pe Apel, au fost întîmpinați cu entuziasm. Angajamente au fost multe și mari.

— Voi depăși planul, împreună cu întreaga brigadă, cu 20 la sută — s-a angajat utemistul Spiridon Vasile de la secția rectificări.

— Ne angajăm să întărim semnăturile puse pe Apel cu o producție mărită cu 50 la sută față de plan, a spus utemistul Frățeanu Andrei de la strungărie, în numele brigăzii nr. 4.

Paralel cu munca în producție, în această perioadă se țin conferințe și se organizează mitinguri în care muncitorii își manifestă ura față de imperialiștii americani, care pregătesc un război atomic, precum și hotărîrea lor de a da o ripostă zdrobitoare agresorilor care ar îndrăzni să le tulbure munca pașnică.

Cînd s-a ales noul comitet de luptă pentru pace s-a analizat și în ce măsură au fost îndeplinite angajamentele luate. Brigăzile conduse de Frățeanu Andrei și Bolat Ion au realizat cîte două norme în fiecare zi, iar brigăzile lui Druțu Dumitru, Spiridon Vasile și Burlacu Gheorghe și-au depășit zilnic planul cu 33—65 la sută. La comenzile pentru agricultură se lucrează intens. Sarcinile prevăzute pentru primul trimestru al anului acesta au fost îndeplinite încă de la 26 februarie, realizîndu-se economii în valoare de 1.461.806 lei. Prețul de cost al rulmenților a fost redus cu 28 la sută, iar unitățile socialiste ale agriculturii ce sînt patronate de fabrica de rulmenți din Moldova au fost primele care și-au reparat mașinile și tractoarele.

Vîrstnicul Ionescu Iancu, utemiștii Năstase Dionid, Solomon Ilie și ceilalți membri ai noului comitet de luptă pentru pace, sînt exemplu în producție.

Pe primul trimestru, planul fabricii de rulmenți din Moldova a fost depășit la toți indicii, obținîndu-se o producție globală de 100,70 la sută și o producție marfă de 115,63 la sută. „Mai mulți rulmenți pentru industrie, pentru agricultura noastră, iată contribuția noastră principală la lupta pentru pace", spune uneori tînărul inginer Năstase Dionid.

Tinerii Lucea Nicolae și Samson Maria execută acum noi fotomontaje, care reflectă lupta poporului nostru împotriva reînvierii militarismului german. Cînd vorbesc tovarășilor lor despre lupta pentru pace, spun printre altele:

— Să nu uite însă cei ce vor un nou război, că noi vom ști să ne apărăm libertatea, cuceririle regimului nostru, democrat-popular.

A. G.

Înfrățiți în cîntec și joc

Razele blînde ale soarelui de primăvară băteau în miile de ferestre ale caselor din comuna Albești, raionul Sighișoara și ale construcțiilor topitoriei de in, ce se înalță văzînd cu ochii în preajma comunei. Liniștea serii a cuprins pe nesimțite satul. Tinerii Vlad Teofil, Bartos Marta și Schufert Herța așteaptă să se aprindă luminile la căminul cultural.

Iată-i acum în sălile de repetiție unde-i mare însuflețire. Ici, colo, frînturi de discuții în limba romînă, maghiară sau germană. În același grup poți auzi vorbindu-se cînd într-o limbă, cînd într-alta.

— Noroc, tovarășe director!

— Noroc, bine ați venit!

— Ei, cum mai merge munca, ce program aveți astăzi?

Răspunsul l-am avut asistînd la activitatea din această seară.

★

„În cîntec, joc, și voie bună, seară de seară, aproape 150 de tineri romîni, maghiari și germani, se întîlnesc aci, contribuind activ la viața culturală a satului nostru", — spune cu mîndrie îndreptățită tovarășul Sîrbu Damaschin, directorul căminului cultural. Numai în resortul de teatru activează peste 50 de tineri.

Ceva mai departe, cu partiturile subțioară, Cornelia Florea, dirijoarea corului, pregătește tinerii pentru repetiție. La un semn al ei glasul tinerilor repetă cîntecul „Foaie verde de cicoare..."

...Nu e bine, mai repetăm odată, spune dirijoarea corului. Și din nou încep. Glasul lor răsună mai puternic, convingător, iar ecoul se împletește pe nesimțite cu clipocitul apelor Tîrnavei, ce curge în apropierea căminului cultural.

În pauză, dirijoarea ne prezintă pe tinerii Boarti Silvia, Gancer Arpad, Vlad Teofil, Gref Maria și pe mulți alții. Aceștia se întrec care mai de care să povestească despre activitatea lor de ani de zile, despre faima corului lor, care la fiecare concurs s-a numărat printre primele.

★

Repetă soliștii.

Vocea caldă a tinerei Boarti Silvia este mult îndrăgită de țăranii muncitori fruntași din comună, pentru care ea a cîntat adeseori, fie la căminul cultural, fie la stația de radioamplificare a comunei. Ba și codașii i-au îndrăgit cîntecul, deși la adresa lor, el este întotdeauna usturător.

În cîteva camere, luminate viu de becuri, alți tineri repetă piesele: „Oamenii poruncesc pămîntului", „Világos Utan" și „Vor der Zeit". Și Vlad Teofil, și Barabas Iuliana, și Aron Aurel interpretează rolurile cu aceeași dragoste și pricepere.

Sînt puternice momente de înfrățire prin cîntec și joc a tinerilor din comuna Albești. Cu astfel de tineri — spune tovarășul Grozea Eugraf, instructor al echipelor de teatru — sîntem siguri că vom ajunge pînă la cele mai înaintate faze ale concursului echipelor artistice.

★

Potrivit obiceiului, joi seara repetițiile sînt urmate și de cîteva ore de dans, la care iau parte bucuroși toți cei prezenți.

În cămin, rînd pe rînd, luminile s-au stins. Tinerii au pornit veseli spre casele lor. Și în această seară, Farkas Iuliana este însoțită de vecinii ei, Repser Mihai și Aron Aurel, cu care de obicei vine și pleacă împreună.

Ici și colo, se desprind frînturi de vorbe. Alte grupuri cîntă. Se aude o veche melodie populară germană. Și apoi alta și alta... Tîrziu se mai aude o frîntură de cîntec pe care îl fredonează cu toții...

Vară, vară, primăvară
Toate plugurile ară...

Tinerii își iau rămas bun. Se vor revedea cu toții a doua zi la repetiție.

Corespondent
MARCEL GRIGORIU

Vești bune

● Colectiviștii din comuna Bîrca, raionul Segarcea, folosesc din plin toate zilele prielnice, grăbind lucrările de primăvară.

În frunte se află brigadierul Marin Perceanu și colectiviștii Ioan Albu și Marin Feraru care au terminat printre primii însămînțarea cepei și mazărei.

● Odată cu primele semne ale primăverii, țăranii muncitori din comuna Sioiana, raionul Amaradia, au ieșit la cîmp, să înceapă semănatul. În fruntea lor se află comuniștii Gh. I. Popescu și Constantin Radu care au însămînțat în scurt timp cîte 0,25 ha. de ovăz. Exemplul lor a fost urmat de țăranii muncitori Dumitru Ciocu, Dumitru G. Șerban, Ștefan Mihai, Constantin Enache și alții.

● În comuna Hinova, raionul Turnu Severin s-a construit o moară electrică. Construcția ei a început în iunie 1954 și s-a terminat la 15 martie 1955 cu 15 zile înainte de termenul planificat. Moara a fost construită prin autoimpunere. În munca voluntară la montarea postamentului dinamului și la instalarea rețelei de curent s-au evidențiat numeroși tovarăși. Printre ei se numără și Filipescu Dumitru, Stancu Constantin, Elinescu Zamfir, Iancu Sebastian, Pîrcea Ștefan, Ciungu Nicolae, Honoiu Mihail și alții.

● Pionierii și elevii din orașul Craiova muncesc cu însuflețire pentru a colecta cît mai mult fier vechi. Pînă mai zilele trecute ei au colectat 10.500 kg. fier vechi. Printre unitățile fruntașe în această acțiune se numără și unitatea „Vasile Roaită" de la Școala elementară de 7 ani nr. 1 băieți, care a strîns peste 700 kg. fier vechi. Cantități însemnate au strîns și pionierii de la Școala de surdo-muți și cei de la Școala elementară de 7 ani nr. 11.

● Ca și în alte localități și în comuna Someș-Odorhei, raionul Jibou, regiunea Cluj, există o echipă de stropit pomii contra omizilor. Ea este formată în majoritate din utemiști.

Din luna ianuarie, cînd a început stropirea pomilor și pînă la 1 aprilie, această echipă a curățat și stropit 7000 pomi, depășindu-și zilnic planul cu cîte 5 pomi.

Aceste vești au fost trimise de corespondenții noștri ROVENȚA NICOLAE și POP IOAN.

Dezvoltarea gustului pentru citit

În școala noastră, Școala medie tehnică de cooperație din Gherla, organizația U.T.M. duce o intensă activitate pentru ridicarea nivelului cultural al elevelor. În acest sens ea a organizat o ședință model, cu scopul de a arăta elevelor cum se face recenzia unei cărți citite și din ce puncte de vedere se analizează ea.

În această ședință s-a vorbit despre romanul „Temelia" de Eusebiu Camilar. Recenzia a fost urmată de vii discuții. Printre problemele discutate au fost: în ce împrejurări s-a scris romanul, în ce măsură redă personajele tipice, dacă sînt reale sau nu, dacă Albăstrița e un model de femeie pentru noi, dacă secretarul organizației de bază de partid e tip reprezentativ și de asemenea, ce învățăminte tragem din acest roman și în ce măsură contribuie el la educarea tineretului. Toate aceste probleme au fost dezbătute de colectivul de utemiste din organizația noastră.

Tot în această ședință s-a arătat elevelor ce fel de cărți trebuie să citească.

La noi în școală sînt eleve cărora le place literatura și citesc mult. În special se citesc cărțile: „Așa s-a călit oțelul", „Tînăra Gardă", „Alexandr Matrosov", „Temelia", „Tăunul", „Pe Donul liniștit", „Pămînt desțelenit", „Scîntei" și altele.

Cărțile pe care le citesc elevele sînt de un real ajutor în munca de învățătură.

Organizația noastră U.T.M. îndrumă elevele să citească din zi în zi mai mult, pentru lărgirea orizontului lor cultural.

Corespondent
MAȘCAȘAN LUCIA

RĂSPUNZÎND CERINȚELOR VIEȚII

Înființată în iulie 1952 cu un număr de 17 membri și o suprafață de 80 hectare teren arabil, întovărășirea de lucrare în comun a pămîntului din satul Ulești, comuna Eliza-Stoenești, raionul Urziceni, a străbătut în scurt timp un drum greu, dar plin de succese, care i-au adus în anul trecut titlul de întovărășire fruntașă pe țară.

Însuflețiți de dorința de a contribui cît mai mult la munca constructivă dusă de poporul nostru, țăranii muncitori întovărășiți din Ulești au depus an de an eforturi tot mai mari pentru sporirea bogăției recoltelor. Încă din primul an de activitate, cei 17 membri ai întovărășirii — cîți erau pe atunci — au realizat recolte de 1760 kg. grîu și 2500 kg. porumb la hectar. Succesele obținute au făcut să sporească numărul celor dornici de a-și munci pămîntul în comun, astfel că în anul 1953—1954 întovărășirea se lărgește ajungînd la 44 familii, iar în 1954—1955 întovărășirea cuprinde o suprafață de 198 hectare de pămînt arabil. Această suprafață este constituită din pămînturile unui număr de 56 familii de țărani muncitori.

În lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid prin hotărîrile plenarei din august 1953 a Comitetului Central al P.M.R., întovărășiții au obținut anul trecut rezultate deosebit de bune: 6.300 kg. porumb la hectar, pe o suprafață de 18 hectare și o medie de 1850 kg. floarea-soarelui la hectar. La grîu, producția a fost mai mică, cultura fiind decimată de gerurile și viscolul din iarna 1953-1954, însă în comparație cu țăranii muncitori care și-au lucrat individual pămînturile și ținînd seamă de condițiile naturale, întovărășiții au înregistrat succese importante și în această privință.

AGROTEHNICA ÎNAINTATĂ — GARANȚIE A RECOLTELOR MARI

6300 kg. de porumb la hectar... O cifră ca aceasta nu putea fi pusă în discuție, înainte vreme, nici măcar în glumă. „Limita fertilității", „Legea fertilității descrescînde" și alte asemenea „teorii" și „legi" antiștiințifice, născocite de pseudosavanții reacționari, exponenți ai intereselor burgheziei și moșierimii, s-ar fi opus categoric. Desigur că și în practică era imposibilă obținerea unei astfel de recolte; mijloacele de lucrare a pămîntului erau prea înapoiate. Țăranii muncitori, membri ai întovărășirii din Ulești au reușit însă să smulgă pămîntului roade bogate, deoarece au muncit cu dragoste, au avut la îndemînă și au folosit imensul ajutor tehnico-material pe care partidul și guvernul îl dau necontenit țărănimii muncitoare.

Brigada a V-a de tractoare condusă de Stelian Frangulea de la S.M.T. Eliza-Stoenești lucrează pe pămîntul întovărășirii. Ajutorul dat de S.M.T. întovărășirii a fost întărit, pe de-o parte, datorită faptului că brigada a V-a a executat toate lucrările contractate de întovărășire la timp și bine (de altfel este una dintre brigăzile de frunte ale stațiunii) iar pe de altă parte, datorită faptului că agronomul de sector de la S.M.T., Vasile Burlă, a fost permanent în mijlocul întovărășiților, sfătuindu-i și îndrumîndu-i. Cu ajutorul lui și al inginerilor și tehnicienilor agronomi de la secția agricolă a sfatului popular raional, întovărășiții din Ulești au putut să muncească pămîntul în mod științific și să obțină recolte mari. Principalul lor succes — 6300 kg. porumb la hectar — a fost obținut tocmai datorită modului înaintat în care s-a lucrat în întovărășire.

Brigada de tractoare a executat arături de toamnă, îngropînd gunoiul transportat de întovărășiți. Primăvara, ogorul a fost discuit încă înainte de însămînțare, ca să păstreze în el toată apa strînsă în timpul iernii. După sfaturile agronomilor a fost aleasă sămînță bună, cu putere de încolțire mare. Tarlaua a fost însămînțată cu mașina, în rînduri. După însămînțare, întovărășiții au boronit de două ori: prima dată cînd porumbul încă nu răsărise și a doua oară cînd a fost în două frunze. Următoarele lucrări de întreținere — prașilele — au fost făcute la timpul potrivit, de trei ori. Odată cu prima prașilă s-a făcut răritul, lăsîndu-se plantele cele mai viguroase, la depărtare potrivită între ele, astfel încît să nu se încurce în creștere. La prașila a doua au fost înlăturați și copilii, care consumă hrană și apă fără să fie productivi. Principalul însă este că întovărășiții au dus cu succes lupta împotriva buruienilor și împotriva pierderii apei din pămînt prin evaporare. Lanul de porumb a fost întotdeauna curat de buruieni și cu pămîntul de la suprafață mărunțit, fără scoarță; astfel, plantele au avut — în tot timpul vegetației — apă, hrană, lumină și aer din belșug, ceea ce le-a ajutat să crească și să se dezvolte bine, să lege rod bogat.

Întovărășiții au îngrijit de asemenea în mod exemplar culturile de floarea-soarelui și grîu, reușind să obțină și de la acestea recolte mari. Lanurile întovărășirii au dovedit încă odată țăranilor muncitori individuali cît de mult prețuiește agrotehnica.

ORGANIZAREA MUNCII — CHEIA SUCCESULUI ÎN APLICAREA MĂSURILOR AGROTEHNICE

Încă de la înființarea întovărășirii din Ulești membrii ei au căutat să-și organizeze astfel munca, încît să poată aplica bine și la timp lucrările necesare.

În primul an de activitate, adunarea generală a întovărășiților a hotărît ca membrii să fie împărțiți în patru echipe. Rezultatele bune obținute în acest an au determinat pe întovărășiți să dezvolte organizarea muncii.

Au fost create patru brigăzi, cu forțe de muncă egale. Această formă va fi păstrată de altfel și în anul 1955, deoarece rezultatele obținute au fost bune. Fiecare brigadă are cîte un responsabil, desemnat de către adunarea generală. Pentru întărirea muncii și pentru asigurarea desfășurării lucrărilor în bune condițiuni, organizația de partid din întovărășire a hotărît ca de activitatea fiecărei brigăzi în parte să se ocupe cîte un comunist numit de către organizația de partid. Fiind stabilite astfel răspunderile personale — pe de-o parte față de comitetul de conducere al întovărășirii și față de adunarea generală, iar pe de altă parte față de organizația de partid — antrenarea membrilor întovărășirii la executarea lucrărilor a fost asigurată, ceea ce a permis aplicarea măsurilor agrotehnice la vremea potrivită și într-un timp scurt. În același timp, responsabilii brigăzilor au avut posibilitatea să urmărească nivelul calitativ al fiecărei lucrări în parte. Dirijarea brigăzilor se face de către comitetul de conducere al întovărășirii, după planul de muncă și după nevoi. Așa de pildă, în timpul campaniei de primăvară, una dintre brigăzi muncește la însămînțatul orzului, alta la boronit etc. După terminarea lucrării respective, comitetul de conducere dă brigăzii o nouă însărcinare.

Organizarea muncii pe brigăzi cere ținerea unei evidențe precise. Comitetul de conducere a organizat un sistem de evidență simplu și clar pentru fiecare lucrare, pentru fiecare om și atelaj. În fiecare zi, responsabilii brigăzilor prezintă președintelui întovărășirii o notă cu munca depusă de fiecare om și fiecare atelaj. După aceste note, președintele înregistrează pentru fiecare membru, drepturile sau datoriile sale. Nu de mult, de exemplu, în întovărășire s-a însămînțat ovăzul. În brigada care a executat această lucrare sînt oameni care au în plan cultura ovăzului și sînt alții care n-o au. La însămînțat au lucrat și unii și ceilalți, în comun, iar printre cei care din diferite motive au lipsit, se găsesc de asemenea și oameni care au ovăz în plan și oameni care n-au. La terminarea zilei de lucru președintele a notat în dreptul fiecăruia dintre cei prezenți lucrul executat și separat pe cei care au ovăz în plan dar n-au lucrat la însămînțare. De asemenea în tabelul în care a fost trecut lucrul executat s-a înregistrat în dreptul fiecăruia dintre cei care au ovăz în plan, suprafața respectivă.

În felul acesta se procedează pentru fiecare lucrare și pentru fiecare cultură în parte. La sfîrșitul anului se totalizează tabelele și se constată că unii oameni au muncit mai mult decît era necesar față de suprafața lor de pămînt, că alții au lucrat exact atît cît trebuia și că ultimii — cei mai puțini la număr de altfel — au rămas datori, deoarece n-au muncit conștiincios alături de ceilalți membri ai întovărășirii.

După strîngerea recoltei, prima grijă a întovărășiților este să-și îndeplinească îndatoririle către stat, achitînd cotele și plătind muncile executate de S.M.T. Acest lucru nu se face de către fiecare întovărășit în parte, ci în colectiv: din recolta obținută, întovărășirea achită dintr-o dată toate cantitățile de produse datorate statului de către membri. Odată îndeplinită această îndatorire patriotică, se trece la plata muncii depuse de întovărășiți. Încă de la începutul anului, adunarea generală stabilește normele pentru fiecare lucrare în parte, precum și cantitatea de produse cu care se plătește o normă. Acum, cu ajutorul evidenței întocmite așa cum am arătat mai înainte, se socotesc drepturile fiecărui întovărășit pe întreg anul. Numai după aceasta se împarte și restul produselor, după suprafețele pe care le posedă membrii.

În statutul model al întovărășirilor agricole nu se prevede o astfel de formă de organizare a muncii și de împărțire a produselor. Dar întovărășiții din Ulești au ajuns singuri, prin experiența lor la această formă, care le asigură obținerea de recolte bogate și ridicarea propriului lor nivel de trai. Aceasta a fost o cerință a vieții, a dezvoltării normale a întovărășirii. Ținînd seamă de ea, întovărășiții, menținînd *proprietatea particulară asupra mijloacelor de producție* au făcut pași serioși înainte în ceea ce privește *retribuirea muncii*, pornind astfel spre o formă superioară a cooperației agricole de producție — gospodăria agricolă colectivă. Astfel se explică de ce Toader Ducu, cu o suprafață de 3 hectare și Tiberiu Sava cu o suprafață de 2,14 hectare au primit primul 9000, iar al doilea 7300 kg. porumb, printre altele, pe cîtă vreme Anghel N. Petre, cu 1,50 hectare și Ion Panait, cu 3 hectare — deci cu suprafețe comparabile — au avut dreptul primul numai la 2.000 iar al doilea la 2.800 kg. porumb.

Sub îndrumarea partidului, întovărășiții din Ulești pășesc cu încredere înainte pe acest drum, drumul belșugului și al bunei stări.

CĂTRE 8.000 KG. PORUMB BOABE LA HECTAR

Dumitru Anghel, președintele întovărășirii, a luat parte la Consfătuirea pe țară a fruntașilor în agricultură. A vorbit acolo despre experiența întovărășirii pe care o conduce și a ascultat cu atenție experiența altor țărani muncitori — colectiviști, întovărășiți și cu gospodării individuale. În ultimul timp, în cadrul unor schimburi de experiență, a vizitat și alte întovărășiri. Din toate acestea, a înțeles cu prisosință un lucru: tot mai mulți sînt cei care se ridică hotărîți în lupta pentru recolte bogate, tot mai multe sînt întovărășirile care vor ca anul acesta să fie fruntașe pe țară. Cei din Ulești țin însă la onoarea întovărășirii lor, de aceea unul dintre planurile pe care și le-au făcut, una din hotărîrile lor dîrze este de a păstra Steagul Roșu cucerit anul trecut. Sarcina aceasta nu-i de fel ușoară, dar întovărășiții au luat măsuri concrete, care le-au permis să-și asume obligații mai mari decît anul trecut. Pe 36 hectare — 8000 kg. porumb la hectar; pe 82 hectare — 2500 kg. grîu la hectar; pe 11 hectare — 1500 kg. floarea soarelui la hectar. Și așa mai departe — pentru fiecare din cele 13 culturi pe care întovărășirea le are în plan, sînt prevăzute recolte sporite. Printre măsurile luate se numără și însămînțarea grîului în rînduri încrucișate; întovărășiții vor de asemenea să însămînțeze o parte din porumb, cît va permite terenul, în cuiburi așezate în pătrat. În primăvară, încă din primele zile prielnice, întovărășiții au însămînțat orzul și ovăzul, iar acum continuă cu însuflețire munca.

Este foarte adevărat că planurile întovărășiților din Ulești sînt mari, dar tot atît de mari sînt și șansele de reușită. Am vorbit deja despre ajutorul de care se bucură întovărășirea din partea S.M.T.-ului, din partea secției agricole a sfatului popular raional etc. Dar ceea ce a fost și rămîne hotărîtor în obținerea succeselor este însăși munca fiecărui membru al întovărășirii. Sînt și unii membri care muncesc mai puțin sau nu muncesc deloc în întovărășire, dar în marea majoritate întovărășiții, conștienți de sarcinile însemnate ce le revin pentru sporirea producției agricole globale și pentru obținerea unei cantități de cel puțin 10 milioane de tone grîu și porumb boabe, participă cu rîvnă și elan la munca comună în întovărășire. Nicolae Gh. Stoica, Cristache Marin, utemistul Nicolae Radu, împreună cu tatăl său Iancu V. Radu sînt numai cîțiva dintre aceștia. Tuturor le este pildă munca comuniștilor — mereu în frunte — și munca președintelui Dumitru Anghel.

Pășind pe calea unei dezvoltări socialiste, întovărășirea din Ulești contribuie din plin la întărirea economiei țării noastre, ridicînd în același timp nivelul de viață al membrilor săi.

B. CLATICI

Pe urmele unei hotărîri părăsite

Prin luna octombrie anul trecut, biroul Comitetului regional U.T.M. Galaţi a fost sezisat că în comuna Cudalbi, raionul Bujor, munca politică desfăşurată de către organizaţia de bază U.T.M. în rîndul tineretului este foarte slabă, că sînt sute de tineri care ar dori să devină utemişti, însă nimeni nu îi sprijină în această direcţie. Atunci s-a luat hotărîrea de a se analiza munca acestei organizaţii de bază U.T.M. într-o şedinţă a biroului comitetului regional. Comitetul raional U.T.M. Bujor a trimis pe instructorul raional Cristea Constantin să ajute pe secretarul U.T.M. din comună la pregătirea referatului. Referatul a fost făcut. Şedinţa biroului comitetului regional însă nu s-a mai ţinut nici pînă astăzi. Referatul s-a pierdut pe undeva prin fund de sertare şi în comuna Cudalbi munca organizaţiei de bază U.T.M. a continuat să meargă la fel ca în octombrie 1954.

★

Cudalbi e o comună cu mulţi oameni. Numai tineri între 15 şi 25 de ani sînt aici peste 2500, dintre care peste 1200 fete. Cînd auzi aceste cifre te aştepţi ca în comună să existe o organizaţie de bază U.T.M. puternică. Organizaţia de bază U.T.M. din comună numără însă un număr prea mic de membri faţă de posibilităţile pe care le are.

În faţa unei asemenea situaţii e firesc să-ţi pui întrebarea: cum munceşte comitetul organizaţiei de bază U.T.M. pentru atragerea de noi tineri în rîndul Uniunii Tineretului Muncitor, care este munca politică desfăşurată în rîndul lor?

Iată un exemplu care spune multe. La 15 ianuarie 1955 s-a împlinit un an de cînd 4 adeziuni ale unor tineri ţărani muncitori din comună, vrednici de a intra în rîndurile organizaţiei, stau nerezolvate la comitetul organizaţiei de bază. Tovarăşii din comitet nici nu mai ţin minte de cînd n-au mai fost primiţi noi membri în organizaţia lor.

Din păcate însă nici toţi utemiştii existenţi în Cudalbi nu sînt antrenaţi în muncă. Adunări generale se ţin rar de tot; una s-a ţinut în august 1954 şi una în ianuarie anul acesta, dar în nici una din ele nu s-au discutat probleme care preocupă tineretul.

Asemenea probleme sînt multe în Cudalbi şi meritau să fie puse în discuţia utemiştilor.

Posibilităţile din comuna Cudalbi permiteau comitetului U.T.M. să desfăşoare o muncă cuprinzătoare de educare comunistă a tinerilor ţărani muncitori. Să luăm de exemplu mijloacele existente în comună pentru a desfăşura munca culturală.

Există aici o bibliotecă sătească cu peste 3500 de volume. însă mai tot timpul biblioteca este închisă, întrucît bibliotecarul salariat Peneoaşu Gh., utemist şi membru în comitetul U.T.M. din comună, se ocupă de tot ce doreşti, dar de munca sa, nu. Biblioteca a avut în luna ianuarie puţini cititori. Nu s-a dus deci nici o muncă de popularizare a cărţii.

În comună sînt 32 de învăţători şi profesori şi alţi intelectuali capabili să desfăşoare o intensă muncă culturală printre tineri, însă comitetul U.T.M. n-a „îndrăznit" să le ceară ajutor.

Există în comună un cămin cultural, dar... cu lacăt la uşă. În cămin este un aparat de radio, dar stricat de nu ştiu cîte luni. Cîndva exista aici şi o echipă artistică, dar şi ea şi-a încetat activitatea.

Organizaţia de bază U.T.M. din comuna Cudalbi îşi trăieşte viaţa, după cum se vede, doar în scriptele Comitetului raional U.T.M. Bujor.

Munca cu tineretul din comuna Cudalbi intră în sarcina Comitetului raional U.T.M. Bujor.

Este foarte interesant şi semnificativ să analizăm — cel puţin pe scurt — stilul de muncă al comitetului raional. Comitetul raional U.T.M. este chemat, în primul rînd, să organizeze cu pricepere şi spirit de răspundere activitatea tineretului pentru ca acesta să-şi poată da întreg aportul său în opera de construire a socialismului în patria noastră. Biroul comitetului raional U.T.M. este răspunzător de activitatea fiecărei organizaţii de bază U.T.M. în parte.

Biroul Comitetului raional U.T.M. Bujor consideră însă că activitatea organizaţiei de bază din comuna Cudalbi este mulţumitoare. Această afirmaţie se bizuie pe faptul că în comună sînt doi membri ai comitetului raional U.T.M. Însă cum muncesc aceşti doi tovarăşi nu-ţi poate spune nici tovarăşul Oprişan Dumitru — prim-secretar — şi nici tovarăşul Constantin Ion, secretar cu problemele de propagandă şi agitaţie.

Această stare de lucruri a continuat să dăinuiască pentru că în stilul de muncă al unor membri ai biroului comitetului raional, printre care şi tovarăşul Oprişan Dumitru, n-a prins încă rădăcini combativitatea revoluţionară faţă de o serie de manifestări străine unui activist utemist ca înfumurarea, spiritul de automulţumire, de moleşeală în îndeplinirea sarcinilor. Altfel nu se explică de ce în timp de trei luni de zile cît a stat în Cudalbi, tovarăşul Constantin Ion n-a găsit vreme să ţină măcar o conferinţă în faţa acestor tineri ţărani muncitori. Dacă tovarăşul Constantin se preocupa de organizarea unei puternice munci politice cu tineretul din Cudalbi, viaţa acestei organizaţii de bază U.T.M. cu siguranţă că se ridica simţitor. Dar atîta vreme cît el nu s-a îngrijit concret de munca organizaţiei, e şi firesc ca aici să continue să existe lipsuri serioase în munca organizaţiei U.T.M. Această stare de lucruri este un rezultat al muncii superficiale pe care a desfăşurat-o biroul comitetului raional. Tovarăşii de la Comitetul raional U.T.M.-Bujor n-au înţeles pe deplin faptul că pentru a obţine rezultate în munca lor, organizaţiile de bază U.T.M. trebuie în permanenţă îndrumate şi ajutate să traducă în fapte hotărîrile partidului.

Hotărîrea biroului Comitetului regional U.T.M. Galaţi de a analiza într-o şedinţă a sa munca desfăşurată de organizaţia de bază din Cudalbi era foarte necesară încă de astă-toamnă. Amînarea acestei hotărîri şi renunţarea de a o mai traduce în viaţă este fără îndoială neîntemeiată. De situaţia creată în organizaţia de bază din Cudalbi răspunde şi Comitetul regional U.T.M. Galaţi care a dat dovadă că se împacă cu lipsurile, deşi ele i-au fost sezisate.

În comuna Cudalbi sînt mulţi tineri care pot să lupte cu hotărîre pentru traducerea în viaţă a politicii partidului nostru, sînt mulţi utemişti care doresc să ducă o viaţă de organizaţie bogată, interesantă, sînt mulţi tineri care doresc să intre în rîndurile organizaţiei noastre, însă după cum se vede, datorită muncii nesatisfăcătoare desfăşurată de către comitetul organizaţiei de bază şi stilului defectuos de îndrumare şi control al comitetului raional, dorinţele tineretului din Cudalbi nu sînt pe de-a întregul satisfăcute. De aceea este de datoria biroului Comitetului regional U.T.M. Galaţi să analizeze însfîrşit munca acestei organizaţii de bază U.T.M. şi odată cu ea să discute cu exigenţă şi spirit de răspundere stilul defectuos de muncă al biroului Comitetului raional U.T.M. Bujor, unde s-a cuibărit nepăsarea faţă de frămîntările tineretului, spiritul de îngîmfare şi autoliniştire, buruieni care împiedică bunul mers al muncii.

PETRE VEDEA şi
IANCU TRIFAN
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Galaţi

Cultură fizică şi sport

GATA PENTRU START

Una din cele mai populare întreceri ale cicliştilor noştri este fără îndoială, „Cursa Scînteii". Din 1948, — anul primei ediţii — popularitatea acestei competiţii a crescut cu fiecare nouă reeditare. În fiecare an, proba aceasta — prima de lung kilometraj din calendarul intern al anului competiţional — suscită un interes deosebit în rîndurile cicliştilor, atît a celor din Capitală cît şi a celor din provincie.

În fiecare an cicliştii se pregătesc cu deosebită însufleţire, spre a cucerii cinstea de a reprezenta asociaţia respectivă în această dîrză competiţie.

Şi anul acesta, încă de la sfîrşitul lunii ianuarie, profitînd de zilele frumoase ale iernii, numeroşi ciclişti au şi început să străbată şoselele, mînaţi de acelaşi ţel: o cît mai bună pregătire pentru cea de a 8-a ediţie a „Cursei Scînteii". Astfel, pe şoselele care duc spre Giurgiu, Olteniţa, Ploeşti, Urziceni, Piteşti sau Alexandria, au putut fi văzute zile de-a rîndul, pedalînd de zor, grupuri, grupuri de ciclişti.

DOUĂ FORMAŢII TINERE

Pe şoseaua Alexandria. După trecerea podului de peste Argeş, şoseaua face un viraj scurt la stînga. Din faţa apare un grup de ciclişti. Nu sînt deocamdată cine sînt, depărtarea siluetele lor nu pot fi încă desluşite.

Ajungem în dreptul grupului şi-l recunoaştem pe tinerii Anghel Capră, Adam Botoş, noul campion de ciclocros al raionului N. Bălcescu, Aurel Ancuţa, G. Voiculescu şi Ion Tone, toţi muncitori, membri ai colectivului sportiv „Avîntul"-Bucureşti din Capitală, care după orele de producţie fac sistematic antrenament sub conducerea antrenorului lor, ciclistul Constantin Dumitru. Dar din grup mai fac parte şi alţi ciclişti. Sînt cei de la „Ştiinţa": Valentin Ionescu, fraţii Berbece, Ion Soanţoveanu, inginerul Ştefan Constantinescu, Vasile Bogdan şi alţii.

— Ne antrenăm deseori împreună — ne informează antrenorul C. Dumitru. Facem schimb de experienţă.

— Şi, cum merge?

— Sînt două formaţii tinere, dornice să se afirme. Rezultatul o să-l vedem la „Cursa Scînteii".

★

Şoseaua coboară lin prin comuna Ghimpaţi. Ne iese în cale un alt grup. Cicliştii pedalează voiniceşte. În componenţa tinerei formaţii a asociaţiei Minerul nu intră deocamdată nici un nume cu... rezonanţă. Sînt alergătorii N. Stănişel, Şt. Boscardi, H. Hagiaturian şi încă vreo doi tineri ca ei. Toţi tineri, încă anonimi în mare măsură (cu excepţia lui Hagiaturian care a mai alergat) sînt animaţi de aceeaşi mare dorinţă: să participe la „Cursa Scînteii", care de 7 ani încoace a prilejuit, de fiecare dată, afirmarea de noi tinere elemente de certă valoare.

SPRE URZICENI

— Schimbă Fanicule, aşa, mai tare... Acum, tu Militaru, ieşi, dar ceva mai susţinut...

Ne aflăm dincolo de Afumaţi şi urmărim antrenamentul cicliştilor de la Metalul. Vocea pe care am auzit-o şi v-am redat-o mai sus este a antrenorului Tapu, care dirijează acţiunile formaţiei, în componenţa căreia se mai află D. Doncu, Ettinie Niţă şi Martie Ştefănescu.

— În schema de azi avem antrenament de echipă şi insistăm asupra schimbului la conducerea plutonului — ne informează prompt antrenorul Tapu.

UN LOT MIC, DAR PUTERNIC

Ne întoarcem dinspre Giurgiu, surprinşi (şi parcă mîhniţi întrucîtva) că în ziua aceasta, pe asfaltul şoselei, nu întîlnisem nici un ciclist. Poate că vremea aceasta nesuferită, cu burniţă, să nu fi îmbiat pe nimeni să pedaleze. Dar, iată că în apropierea podului de peste Sabar, apare după un cot al şoselei, un mic grup. Sînt cei de la Dinamo, doar cîţiva: G. Văleanu, V. Buzbuiaş, Sarkiz Cîknavorian şi Petre Nuţă.

Întoarcem maşina şi pornim după ei. Asistăm la un rulaj prudent, din pricina asfaltului foarte alunecos. Iată şi urcuşul în serpentină de la km. 33, dincolo de Călugăreni. Deodată, ritmul uniform şi oarecum domol al cicliştilor este întrerupt brusc de un sprint al lui Văleanu. După el se îndată Petre Nuţă, apoi ceilalţi: atac de deal.

Iată şi piatra kilometrului 35. În dreptul ei, cicliştii regrupaţi după trecerea dealului frînează şi apoi fac calea întoarsă, în acelaşi pedalaj prudent de mai înainte. La întoarcere avem prilejul să schimbăm cîteva cuvinte cu antrenorul.

— Am puţini, foarte puţini ciclişti, constată Voicu. Ce să fac, ceilalţi sînt în lotul R.P.R. (N. Vasilescu, Maxim, Schuster, V. Georgescu, Ştefan şi Folbert).

— Ce vreme nesuferită, continuă antrenorul dinamoviştilor. Desigur pe-o asemenea vreme băieţii ar fi preferat poate un spectacol de cinematograf sau puţină activitate la sală, în locul acestei lupte cu burniţa. Dar, programul e program şi pregătirea trebuie să fie cît mai conştiincioasă, dacă vrem să culegem roade cît mai bune în „Cursa Scînteii".

ŞI UN LOT INEXISTENT ÎNCĂ...

După această călătorie un lucru ne-a surprins.

Grupul de ciclişti de la Flamura Roşie „F. C. Gheorghiu-Dej", nu l-am putut întîlni încă „la lucru". Curînd însă ne-am dumirit: el nu „exista". L-am întîlnit însă ocazional pe Anghel Maruliş, un cunoscut alergător.

— Ce mai faci, unde te antrenezi? — l-a întrebat cineva.

— Fac pe antrenorul.

— ? ! ?

— Da, sînt antrenor voluntar, pentru că antrenorul nostru salariat este prins în altă muncă.

— Şi pe cine antrenezi?

Aici tovarăşul Maruliş a ezitat un timp, apoi, destul de încurcat, ne-a spus: doi alergători, Florea Constantinescu şi Lazăr Dezc. Mă mai ocup şi de cîţiva începători.

— Restul?

— Martie Ştefănescu a trecut la Metalul. V. Naidin nu dă nici un semn de viaţă, iar cel mai valoros ciclist al nostru, C. Şandru, este acum în lotul naţional.

Iată aşadar, o situaţie care nu se poate asemăna în nici un caz cu acea pe care Flamura Roşie „F.C. Gheorghiu-Dej" a avut-o pînă anul trecut în mişcarea noastră ciclistă.

Conducerea cercului sportiv trebuie să-şi orienteze puţin privirile şi asupra acestei secţii.

S. IONESCU

O importantă competiţie de masă

La 25 aprilie în toate oraşele şi satele ţării noastre vor începe „Concursurile sportive ale tineretului", o mare competiţie de masă care va antrena la startul diferitelor probe aproape 1.000.000 de tineri şi tinere. Această competiţie, organizată de C.C. al U.T.M. în colaborare cu C.C.F.S. şi C.C.S., cu sprijinul Ministerelor Invăţămîntului, Agriculturii şi Silviculturii, Sănătăţii şi al altor organizaţii, se desfăşoară în cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru pace şi prietenie de la Varşovia.

Participanţii la competiţie se vor întrece la următoarele discipline sportive: atletism, volei, fotbal, şah, nataţie, tir, oină, trîntă, ciclism, handbal şi popice. Întrecerile primei etape — pe colective, sate sau comune — se vor desfăşura între 25 aprilie şi 15 iulie. Etapa a II-a intercolective la oraşe şi intersate sau intercomune va avea loc între 15 şi 31 iulie.

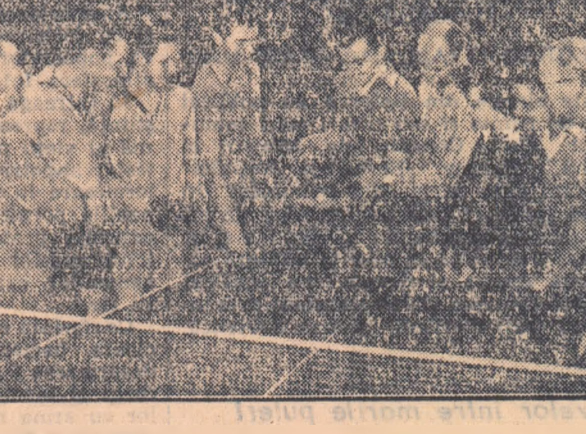
„Concursurile sportive ale tineretului" constituie un bun prilej de stimulare a interesului tinerilor de la oraşe şi sate pentru practicarea sistematică a sporturilor, dîndu-le posibilitatea de a se pregăti şi de a trece normele complexului sportiv G.M.A., pentru a creşte oameni puternici, sănătoşi, capabili de muncă de înaltă productivitate.

★

În sala Floreasca, au sosit membrii lotului de tenis de masă al R.P.R.
Iată-i în fotografie, cu cîteva clipe înainte de începerea jocului de antrenament.

Foto: AGERPRES

★

ŞTIRI SPORTIVE

● *Campionatul categoriei A de fotbal continuă astăzi cu desfăşurarea jocurilor din cadrul celei de a VIII-a etape.*

În centrul atenţiei generale se situează jocul de pe stadionul „23 August" dintre valoroasele echipe bucureştene Dinamo şi C.C.A. Meciul va începe la ora 16,15 şi va fi precedat de întîlnirea dintre echipele de tineret ale celor două colective.

In ţară sînt programate următoarele întîlniri: Timişoara: *Ştiinţa — Flacăra Ploeşti;* Petrcşani: *Minerul — Flamura Roşie Arad;* Tg. Mureş: *Locomotiva — Progresul Bucureşti;* Oraşul Stalin: *Dinamo — Locomotiva Timişoara;* Cluj: *Ştiinţa — Avîntul Reghin.*

● *Echipa selecţionată de rugbi a R.P.R. va susţine duminică 17 aprilie, prima întîlnire internaţională din acest an, jucînd în oraşul Olomouc cu echipa reprezentativă a R. Cehoslovace.*

Întîlnirea este aşteptată cu mare interes şi promite o întrecere interesantă datorită faptului că în ultimii ani rugbiştii cehoslovaci au făcut mari progrese.

(Agerpres)

Spectacol de gală cu piesa „Don Carlos"

Marţi seara a avut loc la Teatrul Municipal spectacolul de gală cu piesa „Don Carlos" de Friedrich Schiller.

La spectacol au asistat tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, Gh. Apostol, I. Chişinevschi, Chivu Stoica, C. Pîrvulescu, acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. prof. Traian Săvulescu, I. Fazekaş, M. Dalea, S. Bughici, Constanţa Crăciun, Liuba Chişinevschi, L. Răutu, miniştri, membri ai C.C. al P.M.R., personalităţi de frunte ale vieţii culturale şi ştiinţifice, un numeros public.

Piesa „Don Carlos" se reprezintă în ţara noastră cu prilejul comemorării a 150 de ani de la moartea marelui poet şi dramaturg german Friedrich Schiller.

Din distribuţia spectacolului au făcut parte Toma Dimitriu, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat, Clody Bertola, Fory Etterle, laureat al Premiului de Stat, Beate Fredanov, artistă emerită a R.P.R., Septimiu Sever, laureat al Premiului de Stat, Nelly Sterian, George Măruţză şi alţii.

Piesa „Don Carlos" este pusă în scenă de regizorul W. Siegfried, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat. Decorurile sînt semnate de W. Siegfried, costumele de Cella Voinescu, iar muzica de scenă aparţine lui Mihai Brediceanu.

Spectacolul cu piesa „Don Carlos" s-a bucurat de un remarcabil succes.

Numeroase manifestări culturale în cinstea zilei de 1 Mai

Zilei de 1 Mai, tradiţionala sărbătoare a oamenilor muncii din lumea întreagă, îi sînt închinate numeroase manifestări culturale care vor avea loc în Capitală în cea de a doua jumătate a lunii aprilie.

În întreprinderi şi instituţii, la căminele culturale şi casele de cultură, în cadrul bibliotecilor raionale şi populare, se vor ţine conferinţe cu temele „Lupta poporului nostru pentru întărirea şi apărarea păcii", „1 Mai, ziua solidarităţii internaţionale a oamenilor muncii". Conferinţele vor fi urmate de programe artistice.

În întîmpinarea marii sărbători se vor ţine 20 de jurnale de actualităţi cu subiectele „1 Mai în U.R.S.S. şi în ţările de democraţie populară" şi „1 Mai, zi de luptă a clasei muncitoare din ţările capitaliste împotriva exploatării". Se vor organiza întîlniri şi convorbiri cu fruntaşi ai întrecerii socialiste, fruntaşi ai recoltelor bogate, agronomi, profesori, învăţători etc.

Sub auspiciile Muzeului de istorie şi arheologie se va organiza conferinţa „Cum era sărbătorită în trecut şi cum este sărbătorită azi în Capitală ziua de 1 Mai".

În cadrul a 40 de seri literare la bibliotecile raionale şi populare se vor organiza discuţii în jurul lucrării „Lenin şi Stalin despre 1 Mai". De asemenea, se va ţine un număr de conferinţe cu tema „Muncitorul în trecut şi astăzi în opere de artă plastică".

Programele staţiilor de radioficare din Capitală vor cuprinde o rubrică nouă intitulată „În cinstea zilei de 1 Mai" prin care se vor populariza succesele obţinute de oamenii muncii în întrecerea socialistă ce se desfăşoară în întîmpinarea măreţei sărbători.

Colectivele Teatrului Municipal, Teatrului Evreesc de Stat, Ansamblului de cîntece şi dansuri al Sfatului popular al Capitalei, precum şi echipe de artişti amatori vor prezenta spectacole în întreprinderi şi în comunele subordonate Capitalei.

În zilele de 1 şi 2 Mai în pieţele publice şi parcurile Capitalei vor avea loc bogate manifestări cultural-artistice. Astfel, ansambluri artistice profesioniste şi amatoare vor prezenta programe în Piaţa Republicii, în Parcul de Cultură şi Odihnă „I. V. Stalin", la teatrele de vară „23 August" şi „N. Bălcescu" etc. Vor mai fi organizate proiecţii de filme în aer liber, precum şi mari serbări cîmpeneşti în împrejurimile Capitalei.

INFORMAŢII

Societatea pentru Răspîndirea Ştiinţei şi Culturii şi Casa de cultură a sindicatelor au organizat marţi după amiază, la Casa de cultură a sindicatelor din Capitală, o seară literară închinată poetului Vladimir Maiakovski, cu prilejul împlinirii a 25 de ani de la moartea sa.

Despre viaţa şi opera lui Vladimir Maiakovski a vorbit poetul Cicerone Theodorescu, laureat al Premiului de Stat. Expunerea a fost urmărită cu mult interes de un numeros public.

Au citit din opera marelui poet actorii George Vraca, artist al poporului, laureat al Premiului de Stat şi Tanţi Cocea.

★

În sala Ateneului R.P.R. a avut loc marţi seara un recital dat de violonistul Alan Loveday şi pianistul Leonard Cassini.

S-au interpretat: Sonata în do major de Mozart, Sonata nr. 2 în la minor, în primă audiţie, de John Ireland şi Sonata Kreutzer de Beethoven.

Publicul a aplaudat îndelung interpretarea artiştilor britanici.

(Agerpres)

In anii aceştia

În urmă cu ani, muncitorii de la „Electromagnetica" au construit primele staţii de radioamplificare din ţară. Tot în acel an s-a petrecut un fapt ciudat, în aparenţă: cîţiva bătrîni din Uricani au pornit într-o seară — colţoşi nevoie mare — să doboare cu ciomagul megafoanele căţărate în vîrful stîlpilor. „S-a suit diavolu-n copac şi nu ne lasă să trăim". Aflînd povestea tragi-comică, minerii din Uricani — proaspăt veniţi prin acele locuri — i-au lămurit ce-i drept, după îndelungi strădanii. Peste cîtăva vreme, cei de la „Electromagnetica" au primit o scrisoare cu multe ştersături şi pete de cerneală: „Vă scriem noi, momîrlanii din Uricani, că nouă aşa ne zice de cînd ne ştim — momîrlani". Şi după ce îşi cereau iertare că au vrut să crape capul „diavolilor din copaci, care urlă cît îi ziua-ziuă", cei din Uricani rugau frumos să le mai trimită cîţiva „diavolaşi" că acum cîntă şi le place.

Se mai petrec încă fapte care ne dor şi n-avem dreptul să rîdem de ele. Nimeni n-a rîs, aflînd întîmplarea cu „momîrlanii". Născuţi şi crescuţi din tată-n fiu prin potecile şi poienile munţilor, cei din Uricani — privind o staţie de radioamplificare — trăiau poate prima revelaţie mai de seamă în faţa minunilor civilizaţiei. Iar în clipa cînd un bătrînel năpădit de ani, un fel de staroste al „momîrlanilor" a învîrtit butonul primului aparat de radio pătruns în sat, au ascultat toţi, înmărmuriţi de emoţie. În clipa aceea, prin fire nevăzute, Uricanii se legau de restul lumii şi n-aveau să se mai despartă niciodată.

Povestea aceasta a fost adusă la cunoştinţă celor mai tineri muncitori de la „Electromagnetica" la un curs de calificare. Unora — umblaţi prin ţară, „băieţi de oraş", care au văzut şi ştiu multe — nu le venea să creadă. Chiar aşa? Întocmai. Peniuc Ilie, care era de faţă — are credinţa că de fapt aceasta a fost cea mai zdravănă lecţie — aşa, s-o simţi, din cîte ascultaseră ei pînă atunci. Pînă la sfîrşitul cursului de calificare — vreo cîteva luni — nici un elev n-a mai lipsit, iar cei care trăgeau mîţa de coadă şi nu vroiau în ruptul capului să înveţe — au fost înlăturaţi din colectiv. Peniuc Ilie e un tînăr înalt şi firav, puţin adus din spate, cu faţa osoasă. Potolit şi veşnic preocupat. Vreo cîţiva răutăcioşi spun că Peniuc Ilie visează formule, mănîncă formule — şi cînd o să moară, apoi o să moară înecat cu o formulă. Prostii scornite de cei care nu-şi văd de treabă. Adevărat e însă că atunci cînd a ascultat întîmplarea cu „momîrlanii" — Peniuc Ilie şi-a dorit să fie un atotştiutor şi să aibă putere să împartă tuturor din ştiinţa lui şi să nu mai fie în ţară nici un om care... Peniuc Ilie trebuie să capete o voinţă extraordinară, să înveţe în fiecare clipă, să înveţe pînă cade în brînci, pînă... S-a dus la un inginer bătrîn şi i-a cerut să-i spună dacă cunoaşte în istorie vreun om care a vrut şi a vrut, şi pînă la urmă a făcut ceva. Uite el, Peniuc Ilie, ar vrea să înveţe de la omul acela, cine o fi. Inginerul a zîmbit, s-a încruntat şi iar a zîmbit, zicînd:

— Cunosc... Demostene...

— Şi ce făcea Demostene ăsta?

— Se bîlbîia. Şi ca să nu se mai bîlbîie, a luat pietricele în gură... şi pe urmă a ajuns mare orator în antichitate...

— Bine — a făcut Peniuc Ilie, dar eu nu mă bîlbîi şi nu vreau să fiu orator.

Peniuc Ilie a repetat întrebarea profesorului de la cursul de calificare. Acela, cam repezit, l-a luat din scurt:

— Apăi măi băiete, stai cu picioarele-n apă rece şi învaţă totul de la piatra cioplită, pînă la energia atomică. Lămurit?

★

„Să învăţ! Uşor de zis. Dar, la urma urmei, de ce să învăţ? Inginer nu vreau să fiu şi nici nu-i bine, că ai multă bătaie de cap. Tehnician? Nu eşti nici în car nici în căruţă". Iacă, aşa gîndeau printre alţii şi cîţiva tineri de la „Electromagnetica". Şi vorbele acestea le veneau pe limbă mai ales cînd trebuia să intre la cursul de calificare. Îi greu la curs? Sigur că-i greu. Formule foarte multe — Experienţe — oho!

— Măi Ariton, tu cînd auzi de şcoală te bucuri, de parcă ai auzi de chenzină!

— Tare mă bucur! Mă bucur — şi cînd te-aud pe ţine vorbind mă întreb: Oare de ce-şi bate joc de mine? Lasă, măi, că doar n-oi fi eu cel mai berbec dintre berbeci! Ceva tot o să-mi intre în cap!

„Fără ştiinţă de carte n-ai ce mai căuta în întreprindere. Du-te unde vrei, la lopată, dar nici acolo nu-s deajuns numai mîinile". „N-ai să lucrezi contori monofazici uitîndu-te pe pereţi..." „Trecem la fabricarea aparatelor de radio. Avem nevoie de specialişti..." „Oameni pricepuţi"... Acesta era refrenul marelui cîntec care se înfiripa la început de cincinal. Dinuţ Ariton, cu încăpăţînarea lui, a terminat cursul de calificare şi acuma s-a înscris la cel de specializare a reglorilor. Trei luni — de două ori pe săptămînă. Puţin, foarte puţin. Dar parcă cineva îşi pune nădejdea numai în cursuri? Stai acasă şi înveţi, petreci ore întregi la cabinetul tehnic.

Unii de la început, alţii mai pe urmă, cu chiu, cu vai — au ajuns la concluzia că la „Electromagnetica" nu poţi să lucrezi dacă ai buştean în loc de cap. Nu, pentru că tehnica nouă cere multă pricepere. Şi — la urma urmei — e lucru uşor să construieşti un aparat de radio? Asta ca să nu mai vorbim de contorii monofazici şi altele... Prin 1947, producţia întreprinderii era cît se poate de restrînsă. Muncitori puţini, sortimente la fel. Pînă în 1950 s-a lărgit corpul de clădiri — s-a construit mult — şi au luat fiinţă noi secţii. Tot atunci a sosit şi utilajul: din U.R.S.S., din Cehoslovacia... Utilaj pentru secţia mecanică fină de precizie — pentru matriţerie... Şi de unde pînă în 1950 se lucraseră aici doar centrale telefonice şi telefoane, odată cu primele luni ale cincinalului se trece la fabricarea contorilor monofazici, a staţiilor de radioamplificare şi a voltmetrelor. Nu multă vreme după aceea, s-au pus în vînzare primele aparate de radio „Electromagnetica".

Vreo cîţiva dintre cei care nu vroiau să înveţe au rămas îndată de căruţă. Li s-a propus să fie paznici, să plece în altă parte, ori să măture prin secţii. Jigniţi în mîndria lor, cei în cauză şi-au luat inima-n dinţi şi-au tras din greu pînă cînd au izbutit să lucreze cu fruntea sus la banda de radio. „E nevoie de stăpîni ai tehnicii... oameni instruiţi şi pricepuţi...

În întreprindere au venit ingineri tineri, care ştiu a împleti priceperea cu entuziasmul celor douăzeci şi ceva de ani. Unii, cam neîncrezători în cei abia ieşiţi de pe băncile şcolii, au strîmbat din nas. Ăştia?. Da, ăştia. Neamţu Constantin, proaspăt absolvent al Institutului, este şeful gospodăriei sculelor. Bărbulescu Mircea a fost numit şeful bandei radio. Inginerii ca inginerii — au făcut mulţi ani de şcoală. Important e că tinerii obişnuiţi, ca Dinuţ Ariton şi Lupu Ion, Teodorescu Victor ori Florea Marin, nu s-au lăsat mai prejos. Lupu este secretarul organizaţiei de secţie U.T.M., nr. 2. Orice s-ar spune, nu-i o treabă uşoară. Lupu mai e şi deputat în sfatul popular al raionului Lenin. Şedinţe la organizaţie, şedinţe la sfat. Nu ţi-ai îndeplinit bine o sarcină de U.T.M. şi trebuie să te apuci de alta, să te ţii de deputăţie. Şi pe lîngă toate astea, Lupu Ion mai e şi strungar matriţer. Meserie pretenţioasă — dar nu din cale afară. Lupu Ion e însă un ambiţios şi jumătate. Îşi găseşte în fiecare zi timp să studieze în biblioteca cabinetului tehnic. Poate că mîine, poimîine o să se înscrie şi el la şcoala serală — şi pe urmă la Institut, aşa cum a făcut Florea Marin. În urmă cu cîţiva ani, flăcăul era muncitor, tot la matriţerie. S-a înscris la facultatea muncitorească. După ce a terminat-o a fost numit maistru şef la matriţerie.

De cîţiva ani, în întreprindere se dă bătălia ca oamenii să înveţe. Uzina întreagă se transformă într-o şcoală adevărată. De curînd s-a terminat cursul de minim tehnic pentru cei care lucrează la radio şi aparate de măsură. L-au absolvit zeci de tineri. Începe acum un alt curs, pentru reglori. Oamenii învaţă — şi tineri şi bătrîni. Învaţă din mers, cum spun ei. Ziua în uzină şi seara la curs.

★

La cabinetul tehnic au sosit sute de propuneri pentru inovaţii. Mare parte dintre ele au fost aprobate şi puse în practică. Cu greu găseşti un muncitor care să nu fie sincer preocupat de îmbunătăţirea procesului de producţie. Cînd n-ai habar de chestiunile tehnice, totul ţi-e indiferent. Cînd începi să le pricepi însă, nu mai ai linişte, cauţi, cauţi, îţi trec prin cap o mie de inovaţii şi alergi la cabinetul tehnic. Adică... nu chiar aşa. La cabinet aleargă cei care sînt siguri de reuşită. Ceilalţi dau din colţ în colţ, dar nu se lasă. Nu prezintă proiecte, dar ziua întreagă fac experienţe, pe ascuns. Tac chitic pînă cînd ies la liman. Atunci — victorie — dau buzna la cabinet.

— A ieşit. Ura!

La cabinetul tehnic se află cîteva proiecte de inovaţii ale lui Peniuc Ilie. Flăcăul a împlinit douăzeci şi unu de ani. De curînd a primit munca de tehnolog normator — şi tot de curînd s-a căsătorit. Astea ar fi, în general, faptele mai importante care s-au petrecut în viaţa lui în ultima vreme. Incolo visează formule, cum zic răutăcioşii. De o vreme încoace, Peniuc Ilie este preocupat de micşorarea preţului de cost la aparatele de radio. În urmă cu vreo cîteva săptămîni a prezentat un interesant proiect de inovaţie, privind înlocuirea metalelor mai greu de găsit cu metale care se află din abundenţă în ţara noastră. S-a şi făcut o probă — se pare că totul o să fie bine. Calitatea aparatelor de radio n-o să sufere, iar preţul de cost va scădea. La inovaţia aceasta a lucrat împreună cu Epel Mircea, şeful normator al întreprinderii — şi el tînăr şi cu „gărgăunii tehnicii" în cap, cum îi place să spună. A doua inovaţie a lui Peniuc Ilie, care a fost admisă de comisie, se referă la înlocuirea pîrghiei de la întrerupătorul basculant, care se face din alamă — printr-una din bachelită.

S-ar putea ca o parte din inovaţiile propuse să nu izbutească. Desigur, aceasta ar fi un lucru dureros pentru Peniuc Ilie. Dar important e şi faptul că el, Peniuc Ilie, învaţă. Studiază în întreprindere şi la liceul seral, pe care îl va termina în curînd. Important e că el, Peniuc Ilie, dacă vrea — poate stăpîni tehnica şi, cu eforturi, ar putea s-o împingă mai departe.

— Tu ai cap de om mare! îi spune cîte unul, rîzînd.

— Să dea dumnezeu! răspunde Peniuc, rîzînd cu înţeles.

De la întîmplarea cu „momîrlanii" au trecut mulţi ani. Peniuc Ilie a învăţat meseria aşa cum se cere, în întreprindere s-au construit aparate de radio şi se lucrează la un aparat de nivel superior, pe mesele tehnicienilor se îmbulzesc noi proiecte, pentru noi sortimente. De curînd, muncitorii de la „Electromagnetica" au îndeplinit sarcinile primului cincinal. Iar la Uricani, în vremea asta? Au fost dărîmate colibele şi s-au construit blocuri cu etaj. Mare parte dintre foştii „momîrlani" poartă insigna de miner fruntaş. La Uricani au pătruns staţiile de radioficare şi aparate de radio lucrate la „Electromagnetica". La Uricani viaţa a urcat din colibă la etaj.

Au crescut oameni, oameni şi locuri. Au crescut cu greu, chinuitor de greu uneori. Important e că au crescut.

NICOLAE ŢIC

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Boema; **Teatrul de Stat de Operetă:** Vînt de libertate; **Teatrul Naţional „I. L. Caragiale"** (Sala Comedia): Cei din Dangaard; (Sala Studio): Citadela sfărîmată; **Teatrul Municipal:** Don Carlos; **Teatrul Armatei** (Sala din B-dul Magheru): De partea cealaltă; (Sala din Calea 13 Septembrie): Vlaicu Vodă (ora 14); Jucătorii de cărţi şi Căsătoria (seara); **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Steaua Sevillei; **Teatrul muncitoresc C.F.R.** (Giuleşti): Intrigă şi iubire; **Teatrul Tineretului:** David Copperfield; **Ansamblul de Estradă** (Sala din Calea Victoriei): ...Şi Ilie face sport; **Sala Ateneului R.P.R.:** Concert dat de studenţii conservatorului „Gh. Dima" Cluj.

CINEMATOGRAFE: Patria, Înfrăţirea între popoare: Copiii din Hiroşima; **Bucureşti, Republica, Al. Sahia, Olga Bancic:** Directorul nostru şi Pui de şoimi; **I. C. Frimu:** Cazul dr. Wagner; **Maxim Gorki:** Beethoven; **Tineretului:** Ordinul Anna; **Timpuri Noi:** Nu vom îngădui să se repete! Ştiinţa şi tehnica, Meciul de hochei dintre echipele Uniunii Sovietice şi Suediei, Periferiile Moscovei, Vulpea păcălită; **Elena Pavel, Gh. Coşbuc:** Ospăţul lui Balţazar; **Unirea:** Avangarda de sacrificiu; **Lumina:** Tinereţea lui Chopin; **Victoria:** Supusul; **Gh. Doja, Moşilor:** Vrăjitoarele; **Cultural:** Un vals vienez; **8 Martie:** Scăpat din ghiarele demonului; **Vasile Roaită:** Ne-am întîlnit undeva; **Al. Popov, Popular:** Căderea Berlinului (ambele serii); **C. David:** Inimi tinere; **Flacăra:** Mikluho Maklai; **T. Vladimirescu:** Alexandr Matrosov; **Aurel Vlaicu:** Parada tinereţii; **Munca:** Atenţiune! Banditi!; **Arta:** Fanfan la Tulipe; **M. Eminescu:** Comedianţii; **23 August:** Poteci primejdioase; **Donca Simo:** Din Argentina în Mexico; **Ilie Pintilie:** Dama cu camelii; **Volga:** Stiletul; **1 Mai:** Aventurile vasului Bogatîr; **Libertăţii:** Chemarea destinului; **N. Bălcescu:** Cei trei muşchetari;

Ecouri din străinătate
la comunicatul Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. cu privire la propunerea de anulare a tratatelor anglo-sovietic şi franco-sovietic

R. P. CHINEZA

PEKIN 12 (Agerpres). — China Nouă transmite:

Ziarele centrale „Jenminjibao", „Guanminjibao", „Beicinjibao" şi altele au publicat în primele pagini comunicatul „De la Consiliul de Miniştri al U.R.S.S.". Ziarele au publicat acest comunicat sub titlul: „Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. propune Prezidiului Sovietului Suprem anularea tratatelor anglo-sovietic şi franco-sovietic". Comunicatul a fost transmis în repetate rînduri de postul de radio Pekin, precum şi de posturile de radio ale altor oraşe din R.P. Chineză.

ŞANHAI 12 (Agerpres). — China Nouă transmite:

Toate ziarele din Şanhai din 11 aprilie au publicat comunicatul anunţînd hotărîrea Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. de a prezenta spre examinare Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. propunerea cu privire la anularea tratatelor anglo-sovietic şi franco-sovietic.

R. P. POLONA

VARŞOVIA 12 (Agerpres).—PAP transmite:

Toate ziarele din Varşovia din 11 aprilie au publicat în primele pagini sub titluri mari comunicatul „De la Consiliul de Miniştri al U.R.S.S.".

Ziarul „Tribuna Ludu" a publicat de asemenea o expunere amănunţită a articolului de fond din ziarul „Pravda" din 10 aprilie 1955 intitulat „Un pas necesar".

R. P. UNGARA

BUDAPESTA 12 (Agerpres). — M.T.I. transmite:

Toate ziarele ungare din 10 aprilie au publicat comunicatul „De la Consiliul de Miniştri al U.R.S.S.". La 11 aprilie ziarul „Szabad Nep" a publicat articolul de fond din „Pravda" din 10 aprilie 1955.

ANGLIA

LONDRA 12 (Agerpres). — TASS transmite:

In urma grevei muncitorilor de la tipografii, ziarele londoneze nu au apărut nici la 11 aprilie. Comentariile la comunicatul „De la Consiliul de Miniştri al U.R.S.S." pe care le publică ziarele de provincie „Scotsman" şi „Manchester Guardian" primite la Londra sînt concepute într-un spirit tendenţios. Ziarele se străduiesc să absolve de răspundere cercurile guvernante ale Angliei şi Franţei care prin ratificarea acordurilor de la Paris au anulat de fapt tratatele anglo-sovietic şi franco-sovietic. Străduindu-se să justifice politica puterilor occidentale care a dus la acordurile de la Paris, ziarul „Scotsman" recurge la o falsificare evidentă a faptelor. Acest ziar încearcă să arunce asupra Uniunii Sovietice răspunderea pentru situaţia creată. În acelaşi timp însă „Scotsman" recunoaşte că acordurile de la Paris reprezintă pentru puterile occidentale unul din factorii politicii lor „de pe poziţii de forţă".

Ziarul „Manchester Guardian" scrie că „denunţînd în mod oficial tratatele, guvernul sovietic vrea fără îndoială să arate încă odată opoziţia sa fermă faţă de înarmarea Germaniei occidentale".

FRANŢA

PARIS 12 (Agerpres). — TASS transmite:

Toate ziarele de dimineaţă au publicat la loc de frunte informaţii asupra faptului că în urma ratificării acordurilor de la Paris, guvernul sovietic a prezentat Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. propuneri cu privire la anularea tratatelor franco-sovietic şi anglo-sovietic. Majoritatea ziarelor de dreapta vor să liniştească pe cititorii lor, arătînd că această acţiune a guvernului U.R.S.S. „nu prezintă nimic nou", deoarece guvernul francez a fost avertizat în prealabil.

Ziarul „Le Combat" oglindeşte neliniştea opiniei publice franceze în legătură cu consecinţele ratificării acordurilor de la Paris. Intr-un articol redacţional, ziarul aminteşte că „nu poţi fi în acelaşi timp aliatul unei ţări şi membru al unei coaliţii îndreptate împotriva acestei ţări".

In continuare, ziarul scrie despre consecinţele grave la care poate duce atitudinea guvernului Franţei faţă de tratatul franco-sovietic. Ziarul subliniază că după rezilierea tratatului franco-sovietic, „va dispare unul din tipurile de arme diplomatice ale Franţei". „Cu ce va fi înlocuită această armă?" întreabă „Le Combat" şi răspunde: „Foarte recent, Adenauer a arătat prin exemplul Saar-ului care este atitudinea sa faţă de obligaţiile asumate. Vechea poveste? Poate. Dar repetarea ei stîrneşte nelinişte".

Ziarul „Franc-Tireur" califică hotărîrea guvernului sovietic ca o „ameninţare", făcută paralel cu propuneri „tentante" în problema austriacă. Cu toate acestea, nici acest ziar nu poate să ascundă neliniştea opiniei publice franceze în legătură cu anularea tratatului.

Ziarul „L'Humanité" publică sub semnătura lui Etienne Fajon, membru în Biroul Politic al Partidului Comunist Francez, un articol de fond intitulat „Trăiască prietenia dintre popoarele U.R.S.S. şi Franţei".

Etienne Fajon, subliniază că în cazul anulării tratatului franco-sovietic, prietenia dintre popoarele U.R.S.S. şi Franţei se va întări în lupta comună pentru pace, împotriva primejdiei unui nou război.

IUGOSLAVIA

BELGRAD 12 (Agerpres).—TASS transmite:

Toate ziarele din Belgrad au publicat la loc de frunte şi sub titluri mari comunicatul „De la Consiliul de Miniştri al U.R.S.S.". Ziarele „Borba" şi „Politika" subliniază acea parte din comunicat în care se spune că prin acţiunile lor de remilitarizare a Germaniei occidentale şi de atragere a acesteia în alianţa militară occidentală Anglia şi Franţa au încălcat obligaţiile pe care şi le-au asumat prin încheierea tratatelor cu Uniunea Sovietică.

Faure despre posibilitatea tratativelor între marile puteri

NEW YORK 12 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia Associated Press, într-o convorbire cu un corespondent al revistei „United States News and World Report", publicată la 11 aprilie, primul ministru al Franţei Edgar Faure, a declarat că doreşte „convocarea cît mai grabnică a unei conferinţe la care să ia parte cele trei puteri occidentale şi Uniunea Sovietică". Exprimîndu-şi speranţa că o conferinţă cu participarea miniştrilor Afacerilor Externe ai Franţei, Angliei, Statelor Unite şi U.R.S.S. ar putea avea loc în iulie, Faure a subliniat că după părerea lui şefii guvernelor celor patru puteri ar trebui de asemenea, să se întrunească. „Dacă vrem să obţinem rezultate, a declarat Faure, este neîndoelnic că trebuie să ne întrunim la o conferinţă a celor patru puteri la cel mai înalt nivel". Faure nu a spus însă nimic precis despre data posibilă a ţinerii unei asemenea conferinţe.

La întrebarea dacă el consideră posibilă o reglementare reală a problemelor care provoacă agravarea încordării internaţionale, Faure a răspuns afirmativ.

În continuare, Faure s-a ocupat de situaţia din Extremul Orient declarînd în această ordine de idei că guvernul său intenţionează să obţină „recunoaşterea Chinei comuniste de către toate puterile occidentale".

Avioane turceşti au violat spaţiul aerian al Siriei

DAMASC 12 (Agerpres). — Guvernul turc continuă acţiunile militare provocatoare împotriva Siriei.

Agenţia Associated Press anunţă că alte două avioane turceşti au încălcat spaţiul aerian al Siriei, zburînd de-asupra localităţilor Tal Adiad şi Ras Elein din Siria de nord.

Vizita la Moscova a delegaţiei guvernamentale austriece

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite:

La 12 aprilie, N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., a primit pe dl. I. Raab, cancelarul federal, şeful delegaţiei guvernamentale a Austriei şi pe membrii delegaţiei: dl. A. Schaerf vice-cancelar, dl. L. Figl, ministrul Afacerilor Externe şi dl. B. Kreisky, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe. Delegaţia a fost însoţită de dl. N. Bischoff, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Austriei în U.R.S.S.

Au fost de faţă V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., precum şi I. I. Ilicev, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar şi înalt comisar al U.R.S.S. în Austria.

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite:

La 12 aprilie, V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a primit pe dl. I. Raab, cancelarul federal al Austriei, şeful delegaţiei guvernamentale austriece, precum şi pe dl. A. Schaerf, vicecancelar, pe dl. L. Figl, ministrul Afacerilor Externe şi dl. B. Kreisky, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe, membrii delegaţiei. Delegaţia era însoţită de dl. N. Bischoff, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Austriei în U.R.S.S.

La întrevedere au fost de faţă V. S. Semionov, locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., şi I. I. Ilicev, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar şi înaltul comisar al U.R.S.S. în Austria.

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite:

Cu prilejul vizitei delegaţiei guvernamentale a Austriei, care a sosit la Moscova la invitaţia guvernului sovietic, V. M. Molotov, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., a oferit o recepţie în ziua de 12 aprilie. La recepţie au participat toţi membri delegaţiei guvernamentale austriece.

La recepţie au participat conducătorii partidului comunist şi ai guvernului sovietic: N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, M. G. Pervuhin.

Recepţia s-a desfăşurat într-o atmosferă prietenească.

Rezoluţiile adoptate de conferinţa ţărilor asiatice pentru slăbirea încordării în relaţiile internaţionale

DELHI 12 (Agerpres). — TASS transmite: Conferinţa ţărilor asiatice pentru slăbirea încordării în relaţiile internaţionale, care s-a încheiat la 10 aprilie la Delhi a adoptat o serie de rezoluţii cu privire la problemele politice, economice şi culturale.

Rezoluţia cu privire la problemele politice
Cele cinci principii

Conferinţa sprijină întru totul cele cinci principii proclamate de prim-miniştrii Chinei şi Indiei şi sprijinite şi de numeroase alte ţări: a) respectul mutual al integrităţii teritoriale şi al suveranităţii fiecărei ţări; b) neagresiune; c) neamestecul în treburile altor ţări; d) egalitate; e) coexistenţa paşnică.

Conferinţa este pe deplin convinsă că aceste cinci principii reprezintă o bază trainică pentru înţelegerea reciprocă şi coexistenţa paşnică între ţări. Conferinţa adresează popoarelor din toate ţările Asiei şi ale întregii lumi apelul de a sprijini în mod sincer aceste principii şi de a asigura înţelegerea şi aprecierea lor rezonabilă. Chemăm toate guvernele din Asia şi din întreaga lume să subscrie la aceste principii şi să le pună la baza relaţiilor lor cu toate ţările.

Cu privire la interzicerea armelor de exterminare în masă şi controlul asupra lor

Ameninţarea cu exterminarea în masă şi cu folosirea armelor nucleare împotriva popoarelor otrăveşte în permanenţă atmosfera internaţională.

În întreaga lume eminenţi oameni de ştiinţă, reprezentanţi din cei mai de seamă ai vieţii publice şi ai clerului au protestat împotriva fabricării armelor de exterminare în masă. Sprijinim toate campaniile pornite în diferite ţări, pentru a exprima protestul opiniei publice împotriva acestor arme şi pentru a explica oamenilor care ar fi rezultatele folosirii lor.

Conferinţa cere interzicerea armelor nucleare, bacteriologice şi chimice. Cerem dezarmarea generală precum şi interzicerea şi încetarea imediată a experienţelor cu arma nucleară. Cerem distrugerea stocurilor de arme nucleare şi folosirea acestor materiale pentru scopuri creatoare, constructive şi paşnice. Cerem instituirea unui strict control internaţional asupra îndeplinirii propunerilor cu privire la această armă. Cerem ca în întreaga Asie ziua de 6 august 1955 — cînd se împlinesc 10 ani de la bombardarea oraşului Hiroşima — să fie proclamată zi de protest împotriva folosirii armelor atomică, cu hidrogen şi a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă.

Cu privire la restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în O.N.U.

Conferinţa cere să se acorde R. P. Chineze locul ce-i revine în Consiliul de securitate şi să fie înlăturat Cian Kai-şi, şi recomandă ca toate ţările să recunoască Republica Populară Chineză.

Cu privire la restabilirea obiectivului iniţial al O.N.U.

Conferinţa îşi exprimă regretul că O.N.U. se îndepărtează rapid de la scopurile sale iniţiale. Conferinţa consideră că dacă spiritul care a animat la început pe fondatorii O.N.U. nu va fi restabilit, acest organ internaţional nu va putea niciodată să-şi îndeplinească obligaţiile şi funcţiunile.

Cu privire la mesajul adresat Conferinţei de la Bandung

Conferinţa urează succes apropiatei conferinţe de la Bandung a ţărilor Asiei şi Africii.

Conferinţa a adresat apoi tuturor popoarelor Asiei apelul „de a contribui la dezvoltarea spiritului solidarităţii bazat pe acceptarea necondiţionată a celor cinci principii ale coexistenţei".

În mesajul adresat popoarelor Africii de nord conferinţa „îşi exprimă simpatia profundă faţă de popoarele din Kenya, Maroc, Tunisia, Algeria şi din alte regiuni ale Africii de nord. Conferinţa îşi exprimă indignarea faţă de teroarea şi atrocităţile săvîrşite împotriva popoarelor din Africa de nord care luptă pentru libertatea lor şi cere să se pună capăt imediat acestei barbarii. Conferinţa se pronunţă pentru libertatea deplină a popoarelor Africii de nord".

În încheierea rezoluţiei cu privire la problemele politice conferinţa exprimă protestul „împotriva tuturor pactelor militare şi a bazelor militare din Asia, ca de pildă S.E.A.T.O., pactul turco-irakian, care afectează în modul cel mai direct şi serios ţările asiatice. Noi cerem retragerea tuturor trupelor străine de pe teritoriul ţărilor asiatice şi lichidarea tuturor bazelor străine în Asia. Participanţii la conferinţă condamnă presiunile directe şi indirecte exercitate asupra ţărilor asiatice cu scopul de a le sili să adere la pacte militare".

Rezoluţia cu privire la colonialism şi la amestecul străin în treburile interne ale altor ţări

În această rezoluţie participanţii la conferinţă sprijină întru totul dreptul tuturor popoarelor la libertate şi condamnă toate încercările de a atenta la suveranitatea ţărilor.

Rezoluţia subliniază că „din punct de vedere istoric, geografic şi juridic Taivanul aparţine Chinei şi prezenţa unor trupe străine pe teritoriul Taivanului înseamnă o încălcare flagrantă a suveranităţii Chinei. Cerem retragerea tuturor forţelor armate ale S.U.A. din Taivan, de pe insulele Penhuledao şi de pe insulele de litoral şi restituirea imediată a acestor teritorii Chinei. Cerem convocarea unei conferinţe internaţionale cu participarea Indiei, Birmaniei, Pakistanului, Ceylonului, Indoneziei, Republicii Populare Chineze, Marii Britanii, Franţei, Statelor Unite şi Uniunii Sovietice pentru a găsi o rezolvare paşnică a problemei Taivanului".

Relevind că situaţia în Indochina, s-a înrăutăţit „în urma faptului că o parte a încălcat condiţiile acordului de la Geneva şi în urma amestecului străin", rezoluţia insistă asupra „îndeplinirii stricte şi leale a acordului de la Geneva. Cerem să nu se admită nici un amestec străin în treburile interne ale Indochinei".

În rezoluţie se arată în continuare că „poporul coreean are dreptul inalienabil de a-şi hotărî singur soarta şi de a cere ca toate forţele armate străine să fie retrase de pe teritoriul coreean.

Cerem ca în scopul reglementării paşnice a problemei coreene să fie convocată cît mai grabnic o conferinţă politică internaţională, la care trebuie să participe ţările interesate într-o asemenea reglementare. Cerem respectarea strictă a prevederilor acordului de armistiţiu în Coreea. Chemăm poporul coreean şi parlamentele din Coreea de nord şi din Coreea de sud să reia încercările de reunificare paşnică a ţării lor".

În încheiere în rezoluţie se arată că posesiunile portugheze din India sînt părţi, inalienabile ale Indiei şi trebuie restituite acesteia pe cale paşnică.

Rezoluţia cere de asemenea ca Irianul de vest să fie restituit Indoneziei, ca Okinawa să fie redată Japoniei şi să se acorde deplină libertate poporului malaiez.

Conferinţa a adoptat de asemenea rezoluţia cu privire la problemele economice, culturale, ştiinţifice, cu privire la lupta popoarelor arabe pentru libertate şi independenţă naţională etc.

Delegaţii au aprobat în unanimitate toate rezoluţiile.

Cuvîntarea de închidere a conferinţei a fost rostită de Rameshvari Nehru.

Cu privire la crearea Comitetului solidarităţii asiatice

DELHI 12 (Agerpres). — TASS transmite:

Potrivit dorinţei exprimate de delegaţiile la conferinţa ţărilor asiatice pentru slăbirea încordării în relaţiile internaţionale de a se crea un organ permanent pentru traducerea în viaţă a rezoluţiilor adoptate la conferinţă, la 12 aprilie, prezidiul conferinţei a aprobat rezoluţia „Cu privire la crearea Comitetului solidarităţii asiatice". În rezoluţie se spune: „Membrii Prezidiului şi ai secretariatului conferinţei constituie un comitet pentru menţinerea legăturilor între diferitele comitete naţionale din ţările asiatice, create pentru sprijinirea conferinţei şi înfăptuirea rezoluţiilor ei. Acest comitet va purta numele de Comitet al solidarităţii asiatice. Membrii comitetului sînt răspunzători de asigurarea popularizării rezoluţiilor conferinţei în ţările lor prin intermediul comitetelor naţionale care trebuie să fie constituite în acest scop în fiecare ţară de către comitetele de pregătire. Membrilor secretariatului conferinţei din partea Indiei le revine în prezent răspunderea de a coordona activităţile comitetului şi de a studia posibilităţile de constituire în termen de trei luni, într-un loc potrivit a unui secretariat permanent al conferinţei asiatice, format din reprezentanţi ai Birmaniei, Ceylonului, Chinei, Indiei, Indoneziei, Japoniei, Pakistanului, Uniunii Sovietice şi ţărilor arabe".

400.505.997 locuitori ai R. P. Chineze au semnat Apelul de la Viena

PEKIN 12 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 10 aprilie, Comitetul popular chinez pentru strîngerea de semnături pe Apelul Biroului Consiliului Mondial al Păcii a dat publicităţii un comunicat în care după ce se arată că apelul a fost semnat pînă în prezent de 400.505.997 persoane, se subliniază că campania începută la 14 februarie a fost încheiată cu succes.

Conferinţa lucrătorilor din agricultură din regiunile şi republicile autonome din nord-vestul Uniunii Sovietice

LENINGRAD 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 aprilie la Palatul Taurida din Leningrad s-a deschis conferinţa lucrătorilor din agricultură din regiunile şi republicile autonome din nord-vestul Uniunii Sovietice. Conferinţa este consacrată sarcinilor colhozurilor, staţiunilor de maşini şi tractoare şi sovhozurilor în ce priveşte sporirea producţiei agricole.

La lucrările conferinţei participă N. S. Hrusciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S.

Conferinţa a fost deschisă de Aleksandr Puzanov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.S.F.S.R.

Pavel Lobanov, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., a prezentat un raport cu privire la măsurile în vederea sporirii producţiei agricole în colhozurile şi sovhozurile din regiunile şi republicile autonome din nord-vest.

Au urmat discuţiile la raport.

Ambasadorul R. P. R. în R. D. Vietnam a prezentat scrisorile de acreditare

HANOI 12 (Agerpres). — La 5 aprilie, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Populare Romîne în Republica Democrată Vietnam — Iacob Coţoveanu — a înmînat scrisorile de acreditare preşedintelui Ho Şi Min.

Cu acest prilej, ambasadorul Iacob Coţoveanu şi preşedintele Ho Şi Min au rostit cuvîntări.

La ceremonie au fost de faţă: Fam Van Dong, prim-locţiitor al preşedintelui Consiliului de Miniştri al R. D. Vietnam şi ministru al Afacerilor Externe; Vie Din Juin, şeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe şi Nguien San Ha, şeful Serviciului pentru ţările socialiste şi democrat-populare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

Ambasadorul Iacob Coţoveanu a fost însoţit de membrii ambasadei romîne.

Dulles şi primejdia... păcii

WASHINGTON 12 (Agerpres). — TASS transmite:

Secretarul de stat Dulles a rostit la congresul foştilor elevi ai Colegiilor iezuite un discurs care s-a redus în fond la o justificare a ideii inevitabilităţii unui război. Din discurs reiese că, potrivit părerii lui Dulles, pacea serveşte intereselor comuniştilor şi de aceea el consideră exclusă posibilitatea unei coexistenţe paşnice a popoarelor. Încercînd să intimideze cu aşa-zisa „primejdie a comunismului", Dulles a susţinut că nu există decît două căi — război sau „capitulare". În anumite condiţii, a spus în continuare Dulles, pacea ar putea duce la degradarea omenirii şi la reducerea oamenilor la un asemenea grad de decădere spirituală care să distrugă capacitatea de judecată morală şi intelectuală".

Stevenson critică politica S.U.A.

NEW YORK 12 (Agerpres). — TASS transmite:

La 11 aprilie, Stevenson, lider al partidului democrat, fost candidat la funcţia de preşedinte al S.U.A., a rostit la postul de radio din Chicago un discurs consacrat politicii S.U.A. în Extremul Orient.

În discursul său Stevenson a criticat politica S.U.A. în Extremul Orient, subliniind că această politică provoacă o rezistenţă crescîndă atît în Asia cît şi în Europa. „Partea tragică, a declarat Stevenson, este că în momentul de faţă posibilitatea unui război depinde, probabil, de Quemoy şi Matsu — insule mici (insule chineze ocupate de ciankaişişti cu sprijinul S.U.A.) situate tot atît de aproape de litoralul Chinei ca şi insula Staten Island de New York. De ce ne găsim într-o situaţie atît de sumbră?". Răspunzînd la această întrebare Stevenson a arătat că politica guvernului american în regiunea Taivanului aduce Statelor Unite grave prejudicii şi provoacă nemulţumiri „nu numai în rîndul ţărilor neutre din Asia, ci şi în rîndul aliaţilor noştri din Europa", că „o mare parte a opiniei publice din Asia şi Europa este contra noastră".

Din discursul lui Stevenson reiese că el exprimă părerea cercurilor politice influente, care, declarînd că S.U.A. nu au „nici cel mai mic drept" asupra insulelor Quemoy şi Matsu, vor prin aceasta să justifice ocuparea Taivanului şi a insulelor Penhuledao de către americani.

SCURTE ŞTIRI

● Autorităţile americane intenţionează să dea în judecată un număr de foşti prizonieri de război americani în Coreea, care au arătat opiniei publice mondiale agresiunile întreprinse de S.U.A. împotriva poporului coreean.

● Postul de radio Delhi a transmis mesajul lui Fam Van Dong, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Democrate Vietnam, către poporul indian.

● La 11 aprilie a avut loc şedinţa lărgită de închidere a celui de al 17-lea congres al Partidului Comunist din Olanda.

● Ziarul „Akahata" relatează că Consiliul tineretului pe întreaga Japonie şi Consiliul japonez al Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat au hotărît să convoace la 14 aprilie o adunare pe întreaga Japonie în vederea pregătirii Festivalului păcii şi prieteniei. La această adunare vor fi examinate problemele legate de plecarea unei delegaţii japoneze la Festivalul Mondial al Tineretului care va avea loc anul acesta la Varşovia, precum şi programul festivalului japonez.

● După cum se anunţă din Rangoon la 11 aprilie Fam Van Dong, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi Ministrul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam a sosit cu avionul la Rangoon, în urma invitaţiei primului ministru al Uniunii Birmane, U Nu.

Solidari cu lupta tineretului spaniol

În fiecare an la 14 aprilie, tineretul cinstit din toate ţările lumii sărbătoreşte „Ziua internaţională a solidarităţii cu lupta tineretului antifranchist spaniol".

17 ani grei au trecut de cînd Franco, sprijinit de fasciştii hitlerişti şi italieni, precum şi de S.U.A. şi Anglia, a înăbuşit în sînge tînăra Republică Spaniolă, instaurată la 14 aprilie 1931 prin alungarea monarhiei. În aceşti 17 ani sub crunta teroare a regimului fascist franchist, viaţa oamenilor muncii spanioli a fost mai grea, mai chinuitoare, mai plină de suferinţe decît oricînd.

La 14 aprilie tineretul lumii îşi manifestă solidaritatea sa cu eroicul tineret spaniol care alături de poporul spaniol, sub conducerea Partidului Comunist, în ciuda teroarei, a ridicat steagul luptei împotriva regimului franchist.

★

Spania franchistă ocupă un loc important în planurile agresive ale imperialiştilor americani. De aceea miliardarii de la Washington sprijină din toate puterile regimul fascist al călăului Franco.

În cursul anilor întunecatei sale dictaturi, Franco s-a străduit să fie pe placul stăpînilor săi, imperialiştii americani, să facă din Spania o bază a agresiunii imperialiste.

În anul 1953 guvernul franchist a încheiat un pact economic şi militar, un pact ruşinos care dă drum liber imperialiştilor americani în aservirea economică şi politică a Spaniei.

Acest pact prevede predarea principalelor baze militare existente în Spania Statelor Unite ale Americii şi dreptul nelimitat al acestora de a construi instalaţii militare şi de a aduce trupe pe teritoriul ţării.

Tîrgul dintre Franco şi S.U.A. care are

IN AJUTORUL CELOR CARE ŢIN INFORMĂRI POLITICE IN ORGANIZAŢIILE DE BAZĂ U. T. M.

drept scop înteţirea pregătirilor războinice şi sporirea profiturilor realizate de către trusturile de război americane, este scump plătit de către poporul spaniol.

Pe aţîţătorii la război îi interesează Spania şi pentru materiile ei prime, izvor de îmbogăţire pentru monopoliştii americani. În primul rînd îi interesează materiile prime strategice ca wolfram, zinc, cositor, mercur, plumb, minereu de fier, materii prime care se exportă în S.U.A. Wall-Street-ul acaparează treptat diferitele ramuri ale economiei spaniole.

Politica guvernului fascist al lui Franco aduce maselor populare din Spania, milioanelor de tineri din această ţară, agravarea stării de mizerie.

Preţurile produselor de primă necesitate se urcă în mod continuu. S-a scumpit orezul de 8 ori faţă de 1936, untdelemnul şi grăsimea de porc, din cauza preţului extrem de ridicat, au devenit inaccesibile maselor muncitoare. De cînd s-a instaurat regimul franchist, pîinea a devenit un aliment de lux pentru oamenii muncii. Astăzi în Spania franchistă raţia de pîine pentru un muncitor este foarte mică. În Spania franchistă preţurile au sporit de peste 10 ori faţă de 1936, dar salariile au rămas pe loc sau, datorită inflaţiei, au sporit cu foarte puţin.

Tinerele muncitoare din fabricile de textile din Catalonia, deşi lucrează peste 11 ore pe zi, cîştigă numai 75 de pesetas într-o săptămînă, sumă necesară pentru trai într-o singură zi.

Mulţi dintre muncitorii spanioli sînt nevoiţi să locuiască în cocioabe.

În asemenea condiţii de locuit, cu salarii scăzute ce nu acoperă nici strictul necesar, bolile fac ravagii. Astfel în Spania franchistă există 7.000.000 de tuberculoşi, 60% dintre aceştia fiind tineri.

Iată ce aduce regimul franchist clasei muncitoare: mizerie, foamete, moarte prematură din cauza condiţiilor de trai neomeneşti.

Regimul fascist din Spania este duşmanul de moarte şi al ţărănimii muncitoare. În Spania franchistă are loc sărăcirea în masă a ţărănimii. 17.000 de proprietari posedă de 2 ori mai mult pămînt decît trei milioane şi jumătate ţărani săraci şi arendaşi, iar 4 milioane de ţărani n-au nici un petec de pămînt.

Sute de ţărani sînt alungaţi de pe pămînturile lor pentru a se construi baze militare. Astfel în regiunea Castrillon au fost expropiaţi 279 ţărani, iar din regiunea Barcelona au fost confiscate 540 hectare pămînt pentru baze militare.

Ţărănimea săracă geme sub povara impozitelor şi taxelor. Ea trebuie să plătească impozite pe faţada casei, pe ferestre şi pe uşi, pe căruţă, pe măgari, pentru intrarea vitelor în piaţă, pentru capre şi găini şi chiar pentru ouă (se calculează cît poate să ouă o găină pe an şi impozitul se percepe chiar dacă găina nu ouă cît s-a calculat), impozit pe cîini, pe pisici etc.

Regimul franchist ţine poporul muncitor din Spania într-o stare de cruntă înapoiere culturală. Analfabetismul cuprinde astăzi aproape jumătate din populaţie, aceasta fiindcă Franco cheltuieşte peste 80% din bugetul stors de pe spinarea poporului muncitor pentru înarmare şi pentru întreţinerea aparatului poliţienesc represiv. În Spania aproape 3.000.000 de copii de vîrstă şcolară n-au posibilitate să înveţe, fiindcă guvernul franchist nu construieşte şcoli. Lipsesc peste 35.000 de şcoli. Astfel se explică că în medie în satele spaniole 70—75% din populaţie este analfabetă, iar în regiunea Almeria 94% din populaţie este analfabetă.

Neagra mizerie în care trăiesc oamenii muncii spanioli este combinată cu cea mai cruntă teroare cunoscută pînă acum în istoria Spaniei. În cei 17 ani ai dominaţiei franchiste 2 milioane de patrioţi au pierit din cauza torturilor în închisorile franchiste.

Teroarea franchistă este îndreptată în primul rînd împotriva Partidului Comunist, apărător consecvent al intereselor vitale ale poporului. Guvernul franchist a aruncat în adîncă ilegalitate Partidul Comunist. Membrii săi sînt nevoiţi să activeze în condiţii extrem de grele şi periculoase.

Organizaţia revoluţionară a tineretului spaniol „Uniunea Tineretului Socialist Unificat", care a luat fiinţă prin unificarea organizaţiei comuniste şi socialiste a tineretului, la fel, îşi duce activitatea în condiţiile unei crunte prigoniri.

Dar poporul spaniol nu se lasă îngenunchiat. Oamenii muncii şi-au însuşit înflăcăratul îndemn al lui Dolores Ibarruri: *„E mai bine să mori în picioare, decît să trăieşti în genunchi"*. Poporul spaniol declară cu hotărîre: „Barcelona a fost numai începutul". Luptele din Barcelona au arătat întregii lumi că poporul spaniol e capabil de o luptă hotărîtă, că el nu poate fi înfrînt.

Eliberarea în 1954 a tînărului Lopez Raimundo, arestat pentru faptul că a participat la grevele din Barcelona în 1951, a constituit o mare victorie a forţelor democratice din Spania şi din lumea întreagă.

Lupta tineretului spaniol împotriva regimului franchist se manifestă în toate domeniile.

Anul trecut la Billbao, la uzinele „General Electric" o puternică grevă a muncitorilor a paralizat complect producţia. Muncitorii şi tinerii muncitori uniţi, s-au ridicat împotriva regimului crunt de exploatare.

Tinerii spanioli au răspuns la chemarea „Uniunii Tineretului Socialist Unificat" de a lupta împotriva pactului americano-spaniol, organizînd o serie de manifestări de protest. În Apelul „Uniunii Tineretului Socialist Unificat" din Spania se spune:

„Proclamăm sus şi tare că tineretul spaniol nu va fi niciodată o forţă mercenară în serviciul yankeilor. Noi nu vom fi niciodată împotriva popoarelor libere şi paşnice".

Tinerii muncitori din Catalonia şi din alte centre muncitoreşti întreprind o serie de acţiuni pentru un salariu minim de 2.000 de pesetas pe lună şi pentru ziua de muncă de 8 ore.

Tineretul spaniol încadrat în „Uniunea Tineretului Socialist Unificat" răspunde chemărilor Partidului Comunist din Spania şi strînge rîndurile tot mai mult în jurul organizaţiei sale revoluţionare, în cadrul „Alianţei Naţionale a Tineretului" — front larg al tinerilor patrioţi.

„Uniunea Tineretului Socialist Unificat" din Spania, este membră în Federaţia Mondială a Tineretului Democrat participînd activ la lupta tineretului lumii pentru pace şi o viaţă mai bună.

★

Tineretul iubitor de pace din lumea întreagă îşi manifestă an de an tot mai puternic solidaritatea sa frăţească cu lupta tineretului spaniol.

Anul acesta tineretul iubitor de pace din lumea întreagă îşi manifestă solidaritatea sa cu tineretul spaniol antifranchist în condiţiile luptei unite a lagărului păcii pentru înlăturarea pericolului unui nou război, pericol ce s-a agravat în urma politicii agresive a imperialiştilor americani.

Situaţia internaţională actuală în care se sărbătoreşte ziua de 14 aprilie, se caracterizează prin creşterea continuă a forţelor lagărului mondial al păcii, democraţiei şi socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică şi prin slăbirea poziţiilor mondiale ale lagărului capitalist.

Ziua de 14 aprilie, reprezintă pentru tinerii cinstiţi de pretutindeni o zi de luptă hotărîtă împotriva fascismului, o zi de manifestare a dorinţelor de pace şi prietenie.

În această zi tineretul de pretutindeni organizează mitinguri de solidaritate cu tineretul spaniol, adresează mesagii de protest faţă de samavolniciile comise de guvernul lui Franco, organizează spectacole, expoziţii, chete pentru ajutorarea familiilor victimelor teroarei franchiste

Cu ocazia zilei de 14 aprilie tineretul romîn protestează contra samavolniciilor franchiste, împotriva arestării la Madrid a celor peste 100 de tineri patrioţi şi a profesorului Jose Luis Santos de la Universitatea din Valencia, îşi manifestă profunda sa simpatie şi solidaritate cu eroicul tineret spaniol şi îi urează noi succese în lupta dusă alături de poporul spaniol, împotriva regimului fascist al lui Franco, pentru obţinerea de drepturi politice şi economice, pentru independenţă naţională, pentru pace.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.06.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".